

СПРАВКА

за отразяване на получените предложения при обществената консултация на Проект на Постановление на Министерския съвет за създаване на Институт за стратегически анализи и прогнози и за приемане на Устройствен правилник на Института за стратегически анализи и прогнози

Участник в обществената консултация	Предложение / Мнение	Приема/не приема предложението/мнението	Мотиви
Penkeler	<p>Интересно четиво. Какво прави впечатление?</p> <ul style="list-style-type: none"> - очевидно е прибързано изработен и публикуван, тъй като има очевидни грешки; - подходът да се изменя структурата на Министерството на финансите като Устройственият правилник се „скрие“ в Преходни и заключителни разпоредби на Постановление на Министерския съвет за създаване на Институт за стратегически анализи и прогнози е грозен и разочароващ; - в структурата на Министерството на финансите се създава Институт за стратегически анализи и прогнози, с мотив за „установената липса в системата на Министерството на финансите на изградена специализирана административна структура, която да изпълнява функции на единен център за изготвяне на стратегически микро- и макроикономически анализи по различни тематични направления“, като в същото време предложените функции на института и до момента успешно се осъществяват за нуждите на публичните финанси, както и в други направления. - Спорно е и създаването на нова дирекция „Контрол върху капиталовите инвестиции“. Как това ще подобри числеността не знам.. - напълно хаотично се реорганизират и местят звена от дирекции, други се разделят на две и т.н., без да се вземе предвид, че и до настоящия момент, Министерството на финансите е една добре смазана и безупречно работеща машина, с доказан експертен потенциал. - единствената очевидна цел е да се освободят от неудобните кадри, като се осигурят места за „хора“ на настоящето правителство. В този контекст, по проверена информация, към момента в МФ са назначени 17 души политически 	Не се приема	<p>Не са изразени конкретни бележки и предложения, които да бъдат отразени в проекта на акт.</p> <p>Използваният подход за промяна на Устройствения правилник на Министерството на финансите е обоснован в доклада към проекта на акт с факта, че институтът се създава на база на функции и численост на звена на министерството, както и от съображения за процесуална икономия и консистентност на уредбата.</p>

	<p>кабинет и съветници на министъра, за които очевидно се търсят по-подходящи и добре платени позиции.</p> <p>В тази връзка, считам че с предложените промени не би се постигнала оптимизация нито в числеността на персонала, нито в работата и бих искал да подчертая следното:</p> <ul style="list-style-type: none"> - консерватизмът в Министерството на финансите не е опасен, т.е. това, че министерството не е било обект на експерименти при всяка смяна на правителството, има своя смисъл. Тази администрация осигурява стабилност на цялата правителствена структура. - МФ е с най-нисък риск от корупция, тъй като служителите нямат директни взаимоотношения с бизнеса, както в секторните министерства. Корупция би могла да се случи единствено чрез висшето ръководство. - създаването на напрежение и хаос в работата за период от минимум 6 месеца (съгласно сроковете в доклада) по никакъв начин няма да допринесе за подобряване на дейността и оптимизиране на структурата на ведомството; - В заключение, за съжаление изглежда, че основната цел е да се създаде възможност да се назначат „нашите хора“. - като бивш държавен служител в тази структура мога да гарантирам, че именно обикновените служители, т.е. тези извън политическите кабинети, които сега предстои да бъдат местени и размествани са пазили държавността през всичките смени на министри. <p>За продължаване на промяната именно тези служители могат да бъдат използвани с оглед опита им да се борят с лоши практики на бивши правителства.</p> <ul style="list-style-type: none"> - структурните промени изглеждат самоцелни т.е. приближените на ръководството оправдават човекочасовете си. <p>За да се гради, не се руши, а надгражда, жалко...</p> <p>Тъжна работа!</p>		
NeliYos	<p>Уважаеми Дами и Господа Управляващи, моля напълно да се откажете от предвидените в допълнителните разпоредби реформи, с които ще унищожите част от българската администрация! С тези размествания и съкращения ще постигнете единствено разрушаване на "добре смазаната машина", която е изградена над 30 г.! Това естествено ще доведе до влошаване</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Не са изразени конкретни бележки и предложения, които да бъдат отразени в проекта на акт.</p>

	<p>качеството на работа, което пряко ще повлияе на българските граждани! Предложените размествания и съкращения не са никаква модернизация, а нарушаване процеса на работа, невъзможност за качествено изпълнение на поставените задачи, хиляди служители, на който ще трябва да се заплаща от трудовата борса, без да носят полза на държавата! Не случайно от мотивите към проекта на акт не става ясно защо се прави това!?! Дали да се заложи "бомба" за следващото правителство или да се "източни" осигурителната система, като се изплащат стотици милиони обезщетения на съкратени служители??? Не на последно място, със заложените съкращения ще оставите безработни хиляди служители, голяма част, от които имат малки деца и не могат да ги изхранват и обучават! Това социална политика ли е или геноцид? С този подход няма как да управлявате!</p>		
<p>Валери Вулев</p>	<p>Моите уважения към всички, но това единствено мога да отбележа: В §1 от ПЗР, в т. 3 има две разпоредби б. "а" и б. "б", като тази по б. "а" влиза в сила от 1 август 2022 г., а тази по б. "б" - от 1 януари 2023 г. С посочените разпоредби се изменя ал. 2 на чл. 9, ал. 2 от Устройствения правилник на Министерството на финансите, в която алинея е определена общата численост на "персонала" (каквото и да значи тази категория) на министерството. По мое мнение, се прави опит за създаване на нормотворчески прецедент, който е в противоречие с цялата досегашна практика. Намирам за недопустимо с един нормативен акт да се изменя два пъти норма, като измененията влизат в сила на различни дати, едната от които на доста по-късна дата от датата на приемане на акта. То по същата схема може още от тази година да се приемат държавните бюджети на Република България за 10 години напред!?? Дали е обективно и правно-технически обосновано? Предлагам, горепосочената редакция да бъде обсъдена внимателно от вносителя и съответно коригирана (да остане само едното предложено - число, като при необходимост да се изменя за в бъдеще), преди съгласуването на проекта на постановление по реда на чл. 32 от УПМНСА.</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Приложената правна техника е свързана с оптимизиране на числеността на персонала на Министерството на финансите, по-конкретно на дирекция „Международни финансови институции“, на два етапа – първият се извършва непосредствено след влизане в сила на по-голямата част от акт, а вторият – от 01.01.2023 г.</p>

NeliYos	<p>Относно преходните и допълнителните разпоредби б "б", т. "н" от Правилника, считам, че не само 7 щатни бройки следва да бъдат съкратени, а цялата дирекция! През годините се е доказало, че от същата не носи никаква полза на организацията, а служителите ѝ не вършат никаква работа. Същата беше ръководена дълго време от Г-н Стефан Белчев, известен със своето лакейство и алчност за високи доходи! След като беше преместен в АДФИ уреди "кумецът" си - Г-н Огнян Тодоров да го замести до завръщането му! Всичко в тази дирекция е шуробаджанащина и излишни държавни разходи! От частния сектор предлагаме б. б.н. да се промени и цялата дирекция бъде закрыта, както и звената за вътрешен одит в министерствата бъдат редуцирани до 5 одитори, вкл. РВО. Те също не вършат съществена дейност, а симулират такава в угода на ръководителя си!!!</p> <p>Необходими са съществени изменения на Закона за вътрешния одит и редуциране на одиторите за сметка на други посъществени дирекции, като Бюджет, Данъчна политика, Правна и т.н. Сегашните предложения са неадекватни. Следва да се отбележи, че незаконосъобразно се правят размествания и съкращения в МФ с допълнителни разпоредби в някакъв "измислен" правилник за Институт, а не в УП на МФ. Това може би се извършва само в държави от третият свят, с цел скриване от обществото на такива промени?!!</p>	Не се приема	Не са изразени конкретни бележки и предложения, които да бъдат отразени в проекта на акт.
Anbot	<p>1. По основанията: в почти всички придружителни документи към проекта се посочва като основание за предлаганите изменения Споразумението за съвместно управление на Република България за периода 2021 г. – 2025 г. Следва да се отбележи, че посоченото споразумение не почива на никакъв акт на Министерския съвет де юре (поне не и видим в публичното пространство), а де факто, не е налице и реално съвместно управление.</p> <p>2. По процедурата: предложената предварителна частична оценка на въздействието не съответства на предлаганите мащабни изменения в административната структура на Министерството на финансите, вкл. създаването на самостоятелен нов второстепенен разпоредител към МФ, с оглед изискванията на Закона за</p>	<p>Не се приема</p> <p>Не се приема</p>	<p>Като основание е посочено и РМС № 892 от 30.12.2021 г. за предприемане на действия за подготовката на структурни и други промени в централната администрация на изпълнителната власт, което е акт на Министерския съвет.</p> <p>По предварителната частична оценка на въздействието дирекция „Модернизация на администрацията“ на Министерския съвет, е изразила становище, налично на портала за обществени консултации и на интернет страницата на министерството, в което няма констатирано такова несъответствие.</p>

<p>нормативните актове, предложението следва да бъде придружено от доклад за цялостна оценка на въздействието, подкрепен със съответните цифри онагледяващи анализа разходи-ползи от предприемането на измененията.</p> <p>3. По създаването на Институт за стратегически анализи и прогнози: според доклада, посоченият институт се създава, тъй като е „установена липса в системата на Министерството на финансите на изградена специализирана административна структура, която да изпълнява функции на единен център за изготвяне на стратегически микро- и макроикономически анализи по различни тематични направления, вкл. фискална политика, стопанска конюнктура, пазар на труда, здравеопазване и др., както и разработване на прогнози, математически и статистически модели с приложна и практическа насоченост“. Следва да се отбележи, че посоченото твърдение, което е и основание за предложението, не почива на данни и юридически основания (виж например чл. 21, т. 1 и 11 от действащия Устройствен правилник на МФ). През юни 2010 г. Министерския съвет приема Постановление на Министерския съвет за закриване на Агенцията за икономически анализи и прогнози към министъра на финансите, в която до онзи момент бяха концентрирани експерти-макроикономисти, изготвящи прогнози, симулации и анализи по различни тематични направления, вкл. стопанска конюнктура, пазар на труда, здравеопазване и др., както и разработване на прогнози, математически и статистически модели с приложна и практическа насоченост. С приемането на посоченото ПМС от 2010 г., функциите на специализираната администрация на агенцията, обезпечени с 29 щатни бройки преминаха към дирекция „Икономическо планиране и анализи“ в Министерството на финансите. Целта на посочените промени беше именно създаването специализирана администрация на централно ниво, която да обезпечи цитираните по-горе функции. Буди недоумение факта, че след 12 години изпълнение на специализираните функции, ситуирани понастоящем в дирекция „Икономическа и финансова политика“, за по-малко от половин година се установи липса в системата на</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Спецификата на осъществяваните дейности и изпълнявани задачи с приложение, което в много случаи надхвърля подпомагането на конкретен орган на изпълнителната власт при осъществяване на неговите правомощия, обосновава като подходящ подход създаване на обособена структура, която да се конструира в правно-организационната форма на институт по чл. 60 от Закона за администрацията. По този начин ще се осигури и гарантира неговата структурна и организационна самостоятелност (независимост) и финансова обезпеченост като специализирана структура с водеща експертиза в областта на стратегическите анализи и прогнози.</p>
--	---------------------	---

	<p>Министерство на финансите на структура, която да осъществява тези функции? Предложението е видно немотивирано, с елементи на висок субективизъм, като изтъкнатото използване само на Ексел, за количествен анализ. Прави впечатление изтъкнатата в доклада липса на специализиран софтуер, което вероятно е факт, но визираната липса не налага създаване на нова административна структура, а насочва към необходимостта от средства за закупуването му, ако е установена необходимост за това. Напълно необосновано се очертава и твърдението в доклада за липса на опитни анализатори, при положение, че функциите на новия второстепенен разпоредител ще се обезпечи по следния начин: „на база функции от отдел „Прогнози за сектор „Държавно управление“ на дирекция „Бюджет“ (с осигурени 8 щатни бройки), отдел „Макроикономически анализи и прогнози“ на дирекция „Икономическа и финансова политика“ (с осигурени 9 щатни бройки) на Министерството на финансите, както и предоставяне на допълнителни щатни бройки от извършени съкращения в министерството“, описани в доклада и оценката на въздействието.</p> <p>4. По предлаганото изнасяне на дейностите по управление на човешките ресурси, финансово-счетоводното обслужване и информационното обслужване на Министерството на финансите – т. нар. споделени услуги: отново като основен акт за предприемането на измененията се посочва Споразумението за съвместно управление, което не почива на юридически акт. Предлаганите изменения са с целта да се „повиши ефективността на публичните разходи, ще се приложат водещи добри европейски практики и ще се реализира административна реформа“. Предложението отново не е аргументирано, не се гарантира координираното управление на ресурсите и запазване целостта на протичащите до момента процеси, вкл. тяхната автоматизация, и освен че няма да доведе до ефективност на разходите, ще доведе до тромавост при изпълнението на най-елементарните дейности от общата администрация,</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Посочените в бележката проблеми не са идентифицирани.</p>
--	---	---------------------	--

	<p>чиято функция е подпомагаща дейността на всички други звена във ведомството.</p> <p>5. С оглед факта, че реално вносителят на доклада е в процес на оставка, с цел гарантиране на устойчивост на акта и избягване възможността за оспорването му, по-подходящо би било предложението за акт да не бъде разглеждано по същество, като вместо това, ако се налага, да се предприеме по-задълбочен анализ и да се предоставят повече данни за необходимостта от предприемането на конкретни административни реформи в структурата на МФ, които да бъдат от полза за обществеността.</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Няма законова пречка за внасяне на акта за разглеждане от Министерския съвет.</p>
<p>NeliYos</p>	<p>Безспорен факт е, че този УП на Институт е "изфабрикуван" с единствена цел - неадекватни административни реформи в структурата на Министерство на финансите!!! Най-вероятно текстовете му са съставени от неподготвени служители, което навежда на мисълта, че това е дирекция "Човешки ресурси". В случай, че инициативата е на министъра, това говори, че незабавното напускане на властта от сегашното правителство е задължително!!! Този министър, който направи няколко неадекватни изказвания от парламентарната трибуна за криза, бедност и "ДГД бедните" явно не осъзнава, че правителството, на което е "сив кардинал" до голяма степен е отговорно за тази криза, бедност и т.н. Независимо, че говори за бедност, то от думите и действията му става ясно, че се имат предвид пенсионерите! Въпреки, че при това правителство цените на стоките и услугите се повишиха почти 50% за 1 година, то никога не се повдигна въпроса как ще се компенсират работещите, конкретно в администрацията??? За частният сектор е ясно, че средният доход за страната е под 1500 лв.!!! Такъв е приблизително и този в администрацията! И вместо това, правителството в оставка реши да съкрати и пренареди администрацията, като прати хиляди на трудовата борса и им изплаща обезщетения за сметка на работещите! Уважаеми Дами и Господа, политиката Ви е неадекватна, подкрепата ви е не повече от 15% от българското население, като 10% са пенсионери! Ако има останало някакво достойнство във Вас, моля ориентирайте се към частния сектор в Северна Америка, за да не се влошават нещата! Нито събрахте неправомерно усвоени средства, нито</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Не са изразени конкретни бележки предложения, които да бъдат отразени в проекта на акт.</p>

	вкаралте някой от предишни правителства в затвора, събрахте една безпринципна коалиция, с единствена цел лична облага!		
Forev	<p>Исключително аматьорско изпълнение с несъстоятелни мотиви и противоречащи си тези. Няколко интересни момента:</p> <p>1. Както няколко човека преди мен са посочили, липсата на софтуер не е основание за подобна фундаментална промяна – просто МФ да купи нужния софтуер.</p> <p>2. Като цяло на т.нар. институт се прехвърлят задължения и функции, които са непосилни за изпълнение от така предвидения брой служители. Защо анализи за стопанска конюнктура, пазар на труда и здравеопазване трябва да се правят в Министерство на финансите или подчинени на него структури? Ресорните министерства за какво са? Ако цялата работа ще се върши от МФ, останалите да ги закриват. В този ред, цялата работа по анализ на бюджетни показатели, данъчна политика и мерки, и подготовката на бюджета се прехвърля към института. Какво точно ще правят оставащите в МФ над 500 служителя?</p> <p>3. Друг аргумент за създаване на института е липса на опитни анализатори. При преглед на документите става ясно, че две от трите дирекции ще бъдат съставени от вече съществуващи в МФ звена от „неопитни анализатори“, което предполага, че „опитните“ такива ще бъдат в третата дирекция. Доколкото става ясно обаче, въпросната дирекция ще бъде запълнена от сегашните съветници от политическия кабинет на министъра. По информация от хора от ведомството, става дума за току що завършили (ако изобщо) образование младежи без каквото и да било опит и с неясна квалификация и умения. Никой в МФ не знае какво точно правят съветниците и никой не е виждал каквото и да било резултат от престоя им там. Според оскъдната информация, от време на време пускали търсения в Google. За сметка на това те вече са двуцифрен брой. Според устройствения правилник въпросните „опитни анализатори“ ще изработват математически и статистически модели, като същевременно ще изготвят стратегически анализи по разнообразни теми. Като изключим, че двете</p>	<p>Не се приема</p> <p>Не се приема</p> <p>Не се приема</p>	<p>Бележката е от общ характер.</p> <p>Изготвяните от института анализи и прогнози ще подпомагат дейността както на Министерството на финансите, така и на други министерства.</p> <p>Спецификата на осъществяваните дейности и изпълнявани задачи с приложение, което в много случаи надхвърля подпомагането на конкретен орган на изпълнителната власт при осъществяване на неговите правомощия, обосновава като подходящ подход създаване на обособена структура, която да се конструира в правно-организационната форма на институт по чл. 60 от Закона за администрацията. По този начин ще се осигури и гарантира неговата структурна и организационна самостоятелност (независимост) и финансова обезпеченост като специализирана структура с водеща експертиза в областта на стратегическите анализи и прогнози.</p>

	<p>направления имат малко пресечни точки и не би следвало да се правят в рамките на едно и също звено от 7 човека, всяка от тези дейности поотделно изисква наличието на огромен опит и експертиза, каквито младите съветници не притежават. Въпросът е кой всъщност ще върши тази работа и ако няма кой, необходим ли е въпросният институт изобщо?</p> <p>4. Един от основните аргументи за създаване на институт е необходимостта от повече и по-задълбочени анализи. Според предложения устройствен правилник обаче, въпросният институт ще се занимава с рейтингови агенции, писане на позиции за формати към институции на ЕК, координация на присъединяване към ОИСР...кога точно ще има време за анализи?</p> <p>5. Очевидно авторите на проекта нямат и най-малка представа от материята и това си личи от изразните средства („инструментът Ексел“, „извличане на пълноценна информация, която съществува в данните“, „микроикономически прогнози за основни фактори“ – това пък какво е?!?!). Изобщо истинският въпрос тук е: ако авторите на този проект нямат представа нито какво променят, нито защо го правят, оправдан ли е подобен мащабен ход?</p>	<p>Не се приема</p> <p>Не се приема</p>	<p>Повечето функции са свързани с извършване на анализи и прогнози.</p> <p>Не са изразени конкретни бележки и предложения, които да бъдат отразени в проекта на акт.</p>
Forev	<p>Не на последно място прави впечатление фактът, че въпреки че т.нар. институт ще бъде второстепенен разпоредител с бюджетни средства, никой от служителите няма да бъде държавен служител, а те ще бъдат наети на трудови договори. Нормално подобни структури са държавни и изпълнителни агенции, чиито служители са по служебно правоотношение. Защо тук не е така? И тук е време да се върнем на въпросните „съветници“. Ситуацията има два важни аспекта:</p> <p>1. Никой от тях не е държавен служител, и за да стане такъв следва да се яви на публично обявен конкурс и да го спечели. Очевидно това плаши въпросните „опитни анализатори“ и са направени безумни еквилибристики, за да се избегне проверка на тяхната квалификация. Всичко това с особена сила важи за нарочения за бъдещ директор на структурата.</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Не са изразени конкретни бележки и предложения, които да бъдат отразени в проекта на акт.</p>

	<p>2. Заплатите. По информация от запознати, за описаната по-горе тяхна „работа“ младите съветници получавали близо 4 пъти по-високи заплати от служителите, които ще бъдат преместени в новата структура. Говори се, че идеята на ръководството била те да получават подобни или по-високи доходи в института. За сравнение, на преместените експерти се предлага само основната им заплата от МФ, като губят около 30% от дохода си под формата на тримесечни бонуси (за тях след малко). Това обаче не може да стане, ако „съветниците“ са държавни служители, защото заплащането в администрацията става на база на класификатор на длъжностите. Младежите нямат стаж да бъдат назначени на твърде високи такива, а границите на заплащане по класификатора са далеч под обещаното им. Тук идва и интересният момент с т.нар. бонуси, които във второстепенните разпоредители се разпределят еднолично от ръководителя. Стара практика в подобни институции е ръководителят да разпределя сам на себе си цялата или почти цялата сума, като това се практикува и до днес в редица агенции.</p> <p>От цялата работа става ясно, че единствената цел на създаването на подобна безсмислена структура е да бъдат „нагласени“ на високоплатена работа неопитни и некомпетентни, но вероятно близки до управляващите хора, и понеже някой трябва и да свърши работата, ще бъдат жертвани явно важни за МФ звена. Пълна излагация.</p>		
PODS	<p>Предложените промени в няколко устройствени правилници ще доведат до сериозен хаос в работата на звената, които ще се прехвърлят в други административни структури. Някои от тях са лошо формулирани. Съмнително е, че тези реформи ще доведат до по-ефективно управление на публичните финанси. Новосъздаваният се институт също е странна идея. Обръщам внимание на една дребна подробност от устройствения му правилник. Въпреки че е създаден по чл. 60 от Закона за администрацията и може да не прилага глава втора от този закон, в структурата му се създават 3 специализирани дирекции с численост, която противоречи на лимитите за численост, определени в чл. 13 от глава трета на Наредбата за прилагане на Класификатора на длъжностите в</p>	Не се приема	<p>Глава втора от Закона за администрацията засяга устройството на администрацията, вкл. видовете и наименованията на административните звена. В този смисъл възможността да не се прилага тази уредба се отнася и до лимитите за звена чл. 13 от глава трета на Наредбата за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията.</p>

	администрацията. Това противоречие създава прецедент за нарушаване на норми, което напоследък не е единичен случай.		
Petar8888	<p>След като на няколко пъти беше правен неуспешен опит за незаконосъобразно изменение и допълнение на ГПК, този път на портала за обществени консултации на Министерския съвет (МС) и на интернет страницата на Министерството на финансите (МФ) е публикуван проект на Постановление на МС за създаване на институт за стратегически анализи и прогнози (ИСАП) и за приемане на Правилник за организацията и дейността на Института за стратегически анализи и прогнози (ПОДИСАП). С преходните и заключително разпоредби на така публикувания проект са предложени и сериозни промени в Устройствения правилник на Министерството на финансите (УПМФ), както и промени в Устройствения правилник на Министерството на правосъдието (УПМП).</p> <p>Както знаете, против така предложените проекти има изразени становища не само от Асоциация за съдебна реформа – Русе, но и от изтъкнати юристи и публицисти, като напр.: проф. д-р Пламен Киров, проф. д-р Ангел Калайджиев, проф. д-р Благой Видин, доц. д-р Наталия Киселова и мн. др., защото освен другото, в предлаганите промени прозира неистовото желание на сега управляващите да отнемат от компетенциите на министъра на финансите представителството на държавата в производствата пред чуждите юрисдикции и в частност – международните арбитражни производства, за да бъдат възлагани тези високо платени юридически услуги на адвокати, респ. на адвокатски дружества, близки до управляващите.</p> <p>Асоциацията „Адвокати за съдебна реформа“ в гр. Русе напълно поддържа становището на посочените по-горе изтъкнати наши юристи, което в обобщен вид показва ясно, че съгласно определената му в Конституцията на Република България и действащото законодателство в страната ни Министерският съвет не разполага с правомощия да урежда със свои актове процедурата по осъществяване на процесуалното представителство на държавата ни по международни арбитражни дела по своя преценка и</p>	Не се приема	Визираните становища касаят законопроект, с който се изменя чл. 31 от ГПК. Тази разпоредба се отнася до представителството на държавата в контекста на вътрешни граждански дела пред българския държавен съд. Оттук предоставено е на преценката на Министерския съвет да определи функционално кое звено на изпълнителната власт ще осъществява процесуалното представителство по арбитражни дела. Няма ограничение за това в Конституцията на Република България, в Закона за администрацията или в ГПК, като тази уредба може да бъде предмет на устройствен правилник на министерство по силата на чл. 7, ал. 1 от Закона за нормативните актове и чл. 42, ал. 4 от Закона за администрацията.

	<p>целесъобразност. Единственият компетентен държавен орган, който има право да урежда със своите актове тези отношения, е Народното събрание, съобразно конституционните му правомощия.</p> <p>Към настоящия момент от обществено-икономическото развитие на Република България липсва всякаква необходимост от промяна в устройствените правилници на Министерството на финансите и на Министерството на правосъдието, без да е променен процесуалният закон, определящ процесуалния представител на държавата по принцип - чл. 31 и сл. ГПК, както по международните арбитражни дела (в какъвто смисъл е неприетото първоначално предложение на вносителите). Не са налице нито обективни, нито законови предпоставки, които да налагат функцията по осъществяване на процесуалното представителство на държавата по международни арбитражни дела да се прехвърля в друго ведомство. Ето защо тази функция следва да си остане като присъща на Министерството на финансите, а не да се прави поредният незаконосъобразен опит за прехвърлянето на тези функции към друго ведомство, какъвто е случаят чрез проекта на Постановление на МС за създаване на ИСАП и за приемане на ПОДИСАП. С преходните и заключително разпоредби на така публикувания проект са предложени и сериозни промени в Устройствения правилник на Министерството на финансите (УПМФ), както и промени в Устройствения правилник на Министерството на правосъдието (УПМП).</p> <p>Твърдението в проекта, че процесуалното представителство на държавата по арбитражни производства ще бъде осъществявано по-ефикасно чрез министъра на правосъдието, отколкото от министъра на финансите, чиито правомощия са изцяло в сферата на публичния финансов ресурс на държавата, е не само неоснователно, но е и лишено от житейска логика. Преминаването на тази дейност към друга администрация единствено съобразно поет по Споразумението между коалиционните партньори ангажимент сочи на липса на правилна преценка за целесъобразността на такива ключови промени и създава съмнение за</p>		
--	---	--	--

	<p>поети задкулисни договорки, които да изискват такива незабавни действия.</p> <p>В доклада към проекта за ПМС е посочено, че „с оглед на процесуална икономия и консистентост на уредбата са включени и други промени в устройствения правилник на МФ“.</p> <p>Веднага възниква въпросът кое е толкова извънредно и налагащо спешни промени в УПМФ и то не със съответстващ акт на МС, а прокарано чрез преходните и заключителни разпоредби на проекта за ПМС (касаещо създаване на нова държавна институция)?!?</p> <p>Че така предложените изменения в УПМФ биха довели до сериозни проблеми, е видно и от представените в частичната предварителна оценка на въздействието коментари в становището на администрацията на МС, където се сочи на първо място за несъответствие между наименованието на акта, посочен в оценката, както и в придружителното писмо; че е необходимо да бъде представена информация, описваща актуалното положение и същността на проблема, кои са засегнатите и заинтересовани страни (по структури, възложени функции, брой на служителите и др.), какво е желаното положение, как следва да се постигне и какви са/биха били последиците, ако не се предприемат действия за решаване на всеки от проблемите.</p> <p>Безспорно, структурни промени в администрацията са необходими, но извършването им следва да бъде извършвано не самоцелно, а добросъвестно, в рамките на закона и след прецизен анализ на необходимостта за провеждане на реформи и реструктуриране на администрацията на изпълнителната власт; на въздействието върху ефективността им върху дейността на администрацията в дългосрочен план.</p> <p>Окрупняването на дирекции, създаването на мегаструктури не би довело до оптимизиране на работните процеси, подобряване на координацията между отделните структурни звена, нито до конкретизиране на функциите им (функциите им винаги са били ясни, с щателно разграничение между структурните звена съгласно Закона за администрацията), а точно до обратното – би затруднило работата на групирани структурни единици и в крайна сметка в работата на всяка отделна държавна институция.</p>		
--	---	--	--

	<p>Под лозунгите: за „оптимизиране на администрацията“ и за „намаляване числеността на администрацията“ сегашното правителство създаде редица нови самостоятелни административни структури и действията му са основно в посока създаване на нови работни места, вкл. със създаването на нови министерства, например: Министерство на електронното управление (МЕУ) – 220 щатни бройки, видно от Устройствения правилник на МЕУ ПМС № 89 от 19.05.2022 г., обн., ДВ, бр. 38 от 20.05.2022 г., в сила от 20.05.2022 г./; нови държавни агенции и други държавни структури.</p> <p>Налага се извод, че действията на правителството за преструктуриране на администрацията чрез обединяване, преместване, закриване на дирекции и агенции (които на практика представляват добре изградени в годините и функциониращи структурни единици) не са с цел оптимизиране на администрацията и по-ефективното ѝ управление, а с цел обслужване интересите на коалиционните партньори, т.е. крайният ефект е раздуване и увеличаване на администрацията, поради което Асоциацията „Адвокати за съдебна реформа“ - Русе дава отрицателното си становище, както относно така предложени Проект за изменение и допълнение на ГПК, № 47-202-01-13/08.03.2022 г., така и относно проекта за структурни промени в дирекция „Съдебна защита“ към Министерството на финансите.</p>		
Isililova	<p>1. Съгласно чл. 20, ал. 3 от Закона за администрацията Министерският съвет приема програма за стратегическите цели и приоритети за срока на своето управление. Тази програма се приема с РМС и е акт за изпълнение. Не мога да разбера защо изискванията на закона не са от значение и до сега няма програма за управление на настоящето правителството. В нея могат да залежат постигнатите договорки от Споразумението за съвместно управление, но да се приемат нормативни актове, както се прави масово, като се посочва директно Споразумението, което не е акт, считам за недопустимо.</p> <p>2. В доклада е посочено, че изпълнението на правителствените цели налагат включване в проекта на нормативен акт на уредба за преминаване на дейности като споделени услуги в</p>	<p>Не се приема</p> <p>Не се приема</p>	<p>Няма конкретно предложение. Коментарът не касае пряко проекта на постановление.</p> <p>Съображенията относно споделените услуги не са по предлаганата уредба в проекта на постановление, а се отнасят до Решение № 892 на Министерския съвет от 2021 г.</p>

	<p>администрацията на Министерския съвет и Изпълнителна агенция „Инфраструктура на електронното управление“, но Програма на правителството за стратегически цели и приоритети няма.</p> <p>Допълнително в РМС № 892/30.12.2021г. за предприемане на действия по подготовка на структури и други промени в Централната администрация на изпълнителната власт, което е акт на Министерския съвет за изпълнение, в т. 1.14 е посочено: заместник министър-председателят по ефективно управление да организира създаването на центрове за споделени услуги на базата на звената, отговорни за човешките ресурси, информационното обслужване и технологии, управлението на собствеността и финансово – стопанските дейности на министерствата.</p> <p>Не считам за правилно да се използва понятието „споделени услуги“, без да е дадено нормативно определение за него в закон, както и да се уреждат процедури за предоставянето на „споделени услуги“ в подзаконови нормативни актове, без правото за предоставянето им да е уредено законово в структурата и дейността на администрацията, за конкретния случай в Закона за администрацията.</p> <p>Допълнително, факт са с промени в устройствени правилници и с настоящите предложени такива, преминаването на дейности на общата администрация като „споделени услуги“ към Администрацията на Министерския съвет и Изпълнителна агенция „Инфраструктура на електронното управление“, което не кореспондира и с приетото РМС № 892/30.12.2021г. (т. 1.14), съгласно което създаването на центрове за споделени услуги се организира на базата на звената на министерствата т.е. не Министерски съвет и не изпълнителна агенция.</p> <p>В доклада е посочено и, че с промяната „ще се постигне освобождение на администрацията от дейности, които не са основни за нея, и ще се предостави възможност за съсредоточаване върху съществени за нея дейности“. От чл. 5. на Закона за администрацията, където са определени общата и специализираната администрация, не следват посочените изводи в доклада. Интересно ми е как може дейности, без които администрацията не може да функционира, каквито са тези на общата</p>		
--	---	--	--

	<p>администрация, да не са основни и съществени. Считаю, че това може да се докаже и с един функционален анализ на общата администрация въз основа на изготвената и приета по поръчка на администрацията на Министерския съвет Методология за провеждане на функционален анализ и Наръчник за прилагането ѝ. В предложени доклад не се посочва и дали е извършен такъв анализ за предложените промени в структурата на Министерството на финансите и останалите административни структури, както и за създаването на новата административна структура. Съгласно Методологията функционалният анализ на политика или административна система или структура може да бъде извършван при създаване на нова структура и необходимост от компенсаторни промени в числеността на администрацията, както и в началото на мандата на правителството или орган на изпълнителната власт по смисъла на Закона за администрацията.</p>		
Encheva	<p>1. Като основен мотив за предложената промяна е посочено, че тези дейности не са основни за администрацията и съществуването им в нея ограничават съсредоточаването от съществените за нея дейности. Мотивирано е, че структурните промени са в изпълнение на Споразумението за съвместно управление на Република България в периода 2021 г. – 2025 г. и т. 1.14 от Решение № 892 на Министерския съвет от 2021 г. за предприемане на действия за подготовката на структурни и други промени в централната администрация на изпълнителната власт създават предпоставки за изграждане на центрове за споделени услуги на база на звената, изпълняващи горепосочените дейности. Следва да се уточни, че този акт е приет въз основа на Решението от 13 декември 2021 година на Народното събрание за приемане на нова структура на Министерския съвет на Република България. В тази връзка закриването на дейности от общата администрация следва да се приложи за цялата държавна администрация, а не само за някои структури на централната администрация на изпълнителната власт, тъй като в IV.2. за структурата на Министерски съвет е записано: „Центровете за споделени услуги на база дирекции „Човешки ресурси“, „Информационни технологии“, „Управление на собствеността“,</p>	Не се приема	Споразумението за съвместно управление на Република България в периода 2021 г. – 2025 г. и т. 1.14 от Решение № 892 на Министерския съвет от 2021 г. за предприемане на действия за подготовката на структурни и други промени в централната администрация на изпълнителната власт не пречатват въвеждането на споделени услуги за отделни министерства, както е при Министерството на финансите.

<p>„Счетоводство“ от всички ведомства към МС.“</p> <p>Разбираемо е този подход да бъде приложен спрямо новосъздадените министерства като Министерството на иновациите и растежа и Министерството на електронното управление (МЕУ), но не и спрямо структура, съществуваща успешно повече от 140 години и сочена за пример неведнъж. Точно обратното – една изцяло нова структура като МЕУ, съгласно чл. 38, т. 14 от Устройствения си правилник (приет с ПМС № 89 от 19.05.2022 г., обн., ДВ, бр. 38 от 20.05.2022 г., в сила от 20.05.2022 г.) ще може да осъществява изцяло и самостоятелно дейностите по управление на човешките си ресурси, които са свързани с възникване, изменение и прекратяване на служебните и трудовите правоотношения, разработване, актуализиране и утвърждаване на длъжностните характеристики на служителите, водене и съхраняване на служебните и трудовите досиета на служителите в министерството, докато Министерството на финансите (МФ) няма да има тази възможност. Затова не може да се приеме за правилно и принципно решението за премахване на определени дейности от звена от общата администрация на МФ, които макар да продължат да съществуват, няма да изпълняват в пълен обем дейностите, които досега са изпълнявали. Защото ако се спазват някакви „принципи“, то следва да се прилага единен подход спрямо всички структури, за които е предвидено получаването на т.нар. „споделени услуги“. Ако беше ползван мотива за намаляване на щатната численост на държавната администрация, оправданията биха били по-поносими, тъй като държавната администрация е „свикнала“ с този подход.</p> <p>Но в случая промените, с които дейностите по управление на човешките ресурси, финансово-счетоводно обслужване и информационно обслужване на МФ преминават към центрове за споделени услуги в администрацията на Министерския съвет и Изпълнителна агенция „Инфраструктура на електронното управление“, без да е извършен анализ, са изцяло безпринципни.</p> <p>2. Тъй като от промените, представени в проекта на ПМС се очакват значителни последици след тяхното приемане, и по-</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Не са налице предпоставките по чл. 18 от Наредбата за обхвата и методологията за извършване на оценка на въздействието.</p>
---	---------------------	--

	<p>специално последици за Министерството на финансите по отношение закриване на ключови дирекции, цялостно реструктуриране на други специализирани дирекции и закриване на дирекция от общата администрация, е необходимо да бъде извършена цялостна предварителна оценка на въздействието, при условията на чл. 20, ал. 3 и чл. 26, ал. 3 от Закона за нормативните актове и при спазване на Наредбата за обхвата и методологията за извършване на оценка на въздействието, както и чл. 30в от УПМСНА. Друг е въпросът как дирекция "Модернизация на администрацията" при Министерския съвет е изпълнила задължението си по чл. 30б, ал. 2, изр. 1 от УПМСНА. Представената частична предварителна оценка на въздействието е с редица препоръки, видно от становището на АМС от 03.06.2022 г., които широката общественост, участваща в това обсъждане, за съжаление няма да види поправена.</p> <p>Изложеното по т. 2 е съществен порок, който нарушава закона и препятства внасяне за разглеждане в Министерския съвет на ППМС с придружаващите го материали, на основание чл. 35 от УПМСНА.</p> <p>Ако това се случи, ще е качествен показател на отношението на органите на изпълнителната власт и особено на администрацията към нормотворческия процес и спазването на закона.</p>		
NeliYos	<p>На всички вече е ясно, че Господата Петков и Василев НЯМА да посмеят да извършат планувания размествания и съкращения в МФ!!!</p>	Не се приема	Не са изразени конкретни бележки предложения, които да бъдат отразени в проекта на акт.
Sunrise	<p>Както е отбелязано по-напред странен подход е избран за да се извършат съкращения в администрацията на Министерство на финансите.</p> <p>По същество: Не е достатъчно обосновано и аргументирано създаването на специализирана структура с водеща експертиза в областта на стратегическите анализи и прогнози. Такава, но под наименованието Агенция за икономически анализи и прогнози (АИАП) е съществувала до 2010 г., когато е била закрыта от тогавашния министър на финансите – г-н Дянков. От медийните публикации става ясно, че функциите на специализираната администрация на агенцията, обезпечени с 29 щатни бройки, преминават към дирекция „Икономическо планиране и</p>	Не се приема	<p>Спецификата на осъществяваните дейности и изпълнявани задачи с приложение, което в много случаи надхвърля подпомагането на конкретен орган на изпълнителната власт при осъществяване на неговите правомощия, обосновава като подходящ подход създаване на обособена структура, която да се конструира в правно-организационната форма на институт по чл. 60 от Закона за администрацията. По този начин ще се осигури и гарантира неговата структурна и организационна самостоятелност (независимост) и финансова обезпеченост като специализирана структура с водеща</p>

	<p>анализи” в Министерството на финансите. Към момента от функционалните характеристики на дирекциите в МФ е видно, че дирекция „Икономическа и финансова политика” при Министерство на финансите разработва и усъвършенства макроикономически модели за прогнозиране и анализ на алтернативни сценарии и анализ на дългосрочното равновесие и за оценка на въздействието от изпълнението на национални и европейски стратегически документи. Аргументът за осигуряване на по-опитни анализатори също е доста общ – кои анализатори биха били по-опитни, ако не тези, които анализират текущото състояние, динамиката и взаимовръзката между основни макроикономически показатели; изготвят макроикономически анализи по тематични направления:</p> <ul style="list-style-type: none"> а) Текуща стопанска конюнктура; б) Пазар на труда; в) Реален и финансов сектор; г) Публични финанси; д) Здравеопазване; е) Пенсионна система; ж) Социална политика. <p>Участват в заседанията на работните групи към Комитета за икономическа политика, както и при формулирането на позиции и становище в рамките на своята компетентност; разработват прогнози за развитието на ключови макроикономически показатели, които се използват като рамка за стратегически документи на правителството, в т.ч. макроикономическата рамка на бюджета на Р България, както и в комуникацията с международни и други институции; изготвят оценка за въздействието на данъчната политика и политиката на разходите в бюджетния сектор върху развитието на националната икономика; изготвят оценки за спазването на средносрочната бюджетна цел на страната, като анализират и прогнозират динамиката на бюджетни и макроикономически индикатори, заложи в Регламент 1466/1997; проследяват промените във външната среда и икономическата политика и оценява влиянието им върху българската икономика, изграждат и усъвършенстват модели за анализ и прогнозиране на икономическото развитие на страната и т.н. – все дейности от функционалната характеристика на отдел</p>	<p>експертиза в областта на стратегическите анализи и прогнози.</p>
--	---	---

	<p>„МАКРОИКОНОМИЧЕСКИ АНАЛИЗИ И ПРОГНОЗИ“.</p> <p>Следователно Проблем 1 не е формулиран коректно – не става въпрос за липса, а за недостатъчна осигуреност с експерти и софтуер в гореспоменатата дирекция. Оттук и предложението ми за решение на проблема – да се осигурят необходимите допълнителни щатни бройки за подсилване дейността на дирекция „Икономическа и финансова политика“.</p> <p>Така ще си спестите и Проблем 7.</p> <p>По проблем 3 – Логично е създаването на центрове за споделени услуги, но отново не е аргументирано решението това да стартира от дейностите в администрацията на Министерството на финансите. Има смисъл всяка централна администрация да обедини на първо място сходните административни дейности с второстепенните си разпоредители, и едва при успешна концентрация на тези така да се каже вътрешни дейности, да се премине към окрупняването им на ниво Министерски съвет. При така направеното предложение подозирам, че ще възникнат затруднения на оперативно ниво и натоварване на служители с несвойствени дейности.</p> <p>Оттук и предложението ми – центровете за споделени услуги да стартират като такива към съответните министерства, в случая към МФ - да се обединят дейностите по управление на човешките ресурси, финансово-счетоводното обслужване и информационното обслужване на Агенция „Митници“, НАП и т.н.</p> <p>По проблем 9 – мнението ми е, че тук е по-подходящо създаването на специализирана структура – Агенция за контрол върху капиталовите инвестиции.</p> <p>По проблем 10 - По отношение на дейностите, свързани с отпечатването на ценни книжа. В приложената частичната оценка на въздействие са изброени някакви билети и талони за паркиране. Но в тази наредба има изброени бандероли, облигации, държавни съкровищни бонове и т.н. Интересно – в предходния проблем се създава контролна функция на държавата, а в т. 10 държавата се отказва от контролни функции... и от пари?</p>	<p>Не се приема</p> <p>Не се приема</p> <p>Не се приема</p>	<p>Споразумението за съвместно управление на Република България в периода 2021 г. – 2025 г. и т. 1.14 от Решение № 892 на Министерския съвет от 2021 г. за предприемане на действия за подготовката на структурни и други промени в централната администрация на изпълнителната власт не пречат за въвеждането на споделени услуги за отделни министерства, както е при Министерството на финансите.</p> <p>Няма представени аргументи по предложението.</p> <p>Министерство на финансите ще продължи да осъществява документален контрол в процеса по отпечатване на ценни книжа, а физическият контрол ще се извършва от специализираните печатници.</p>
--	--	---	--

	<p>В проблем 10 са посочени дейности, които според частичната оценка на въздействие са определени като несвойствени за администрацията. От изброените дейности става ясно, че дейностите действително са несвойствени за общата администрация на МФ, но не биха били такива за една специализирана администрация.</p> <p>В тази връзка предложението ми е те да бъдат запазени, но да преминат към функциите и дейностите на специализираната администрация.</p>		
Sunrise	<p>Мнение по проекта на ПМС в частта „споделени услуги“:</p> <p>1. Описанието на проблема е общо, декларативно и без аргументи, а основният мотив, който е изтъкнат е: „Изпълнението на правителствените цели“ на база Споразумението за съвместно управление на Република България в периода 2021 г. – 2025 г. и т. 1.14 от Решение № 892 на Министерския съвет от 2021 г. за предприемане на действия за подготовката на структурни и други промени в централната администрация на изпълнителната власт. Изпълнението на правителствените цели означава, че Министерският съвет трябва да има приета програма за стратегическите цели и приоритети за срока на своето управление. Правителството на Четворната коалиция няма приета управленска програма, въпреки че счита Споразумението за тъждествено на такава. Остава въпросът: Изпълнението на какви правителствени цели се преследват в момент, когато единият от коалиционните партньори напусна коалицията и имаме правителство в оставка с оставащи броени дни до края на управлението?! Цитираното Споразумение не е никакъв нормативен акт на компетентен орган на законодателната (държавна) власт от което следва, че не може да бъде адекватна правна норма, която да урежда каквито и да било обществени отношения и процеси.</p> <p>В т. 1.14 на РМС № 892/30.12.2021г. за предприемане на действия по подготовка на структури и други промени в Централната администрация на изпълнителната власт се говори за „организира създаването на центрове за споделени услуги“, но за дейности на МИНИСТЕРСТВОТА, а не за извеждане извън тях на функции или процеси, чрез аутсорсинг в други структури на изпълнителната власт.</p>	Не се приема	По отношение на посоченото в т. 1-4 няма нормативна или друга пречка за въвеждането на споделени услуги за отделни министерства, както е при Министерството на финансите.

	<p>2. В частичната предварителна оценка на въздействието и в доклада към проекта на ПМС не е посочено извършването на функционален анализ на административната система или структура, доказващ необходимостта от извършване на промени в структурата на министерството, в т. ч. създаването на институт и нужда от компенсаторни промени в числеността, аутсорсинг на дейности или процеси и т. н., който да е насочен към подобряване на дейността чрез закриване, сливане или реструктуриране на съществуващи административни структури и звена, създаването на нови такива, с оглед подобряването на административния капацитет.</p> <p>Съответно може да се твърди, че няма направен преглед на организационната структура и функционалните характеристики на звената, няма как да съществуват констатации и препоръки за резултатите от този анализ, доказателство, за прибързано, недобре обмислено и неаргументирано предложение, с което дейностите по управление на човешките ресурси, финансово-счетоводното обслужване и информационното обслужване да преминат към центрове за споделени услуги в администрацията на Министерския съвет и Изпълнителна агенция „Инфраструктура на електронното управление“.</p> <p>Изпълнението на това безпринципно предложение би довело до трайни негативни последици върху дейността на Министерството на финансите.</p> <p>3. По никакъв начин не става ясно как ще се достигне целта да „повиши ефективността на публичните разходи“, обещанието „ще се приложат водещи добри европейски практики“, а спорно е и твърдението, че „ще се постигне освобождаване на министерството от дейности, които не са основни за него, и ще се предостави възможност за съсредоточаване върху съществените за него дейности“.</p> <p>Оценката на ефективността на публичните разходи изисква на база на анализ да бъдат определени кои от услугите биха били изпълнявани по-добре от частния сектор, а услугите, които остават прерогатив на държавата, да бъдат точно дефинирани като цели и тези цели да бъдат реализирани с</p>		
--	--	--	--

	<p>минимално възможните разходи - това по дефиниция.</p> <p>Проблемите при преценката на ефективността са породени от факта, че общата администрация подпомага осъществяването на правомощията на органа на държавна власт, създавайки условия за осъществяване на дейността на специализираната администрация, съответно много трудно могат да бъдат оценени дейностите, които изпълнява с чисто икономически показатели, т. е. министерството не може да функционира без тези второстепенни дейности, но не може да се каже, че те не са съществени. Освен това е необходимо отчитането и на страничните ефекти, част от които се проявяват след известно закъснение.</p> <p>Предложените промени ще доведат до хаос в работата на звената, за които е предвидено прехвърлянето им в други административни структури, но не само. Като цяло, реформата ще засегне в много голяма степен и служителите, работещи в министерството. Причината за тези твърдения е прехвърлянето за администриране само на част от дейностите, изпълнявани от общата администрация, имащи предимно технически характер, вкл. обслужването на специализиран софтуер, т. е. налични са разкъсани, незавършени процеси при изпълнението на дадени процедури, които не могат да гарантират координираното управление на ресурсите. Същевременно в общата администрация на МФ остават за изпълнение предимно аналитични и немалко технически функции, като разработване на вътрешна уредба - заповеди, правила, процедури; изготвяне на становища във връзка с разработването на проекти на нормативни актове в областта на човешките ресурси, финансово-счетоводните дейности и информационното обслужване; разработване на различни по вид анализи и др. Съществува и огромен риск от загуба на институционална памет и експертиза.</p> <p>Най-вероятно под „повиши ефективността на публичните разходи“ се има предвид реализирането на икономии от мащаба, защото при компенсирани промени от един първостепенен разпоредител с бюджетни кредити към друг първостепенен разпоредител с бюджетни кредити, в резултат на структурни промени няма</p>		
--	--	--	--

	<p>намаление на разходите. Това, освен че няма да доведе до по-ефективно управление на публичните финанси, ще доведе до мудност при изпълнението и на най-елементарните процеси.</p> <p>4. Преследването на целта: „ще се реализира административна реформа“ безусловно, без да е извършен анализ, без да се осъзнават промените, които ще настъпят съгласно взетото решение за избирането на точно такъв тип организационен модел показват пълно неразбиране на проблематиката в съответните области и е изцяло безпринципно.</p> <p>Препоръчаната реформа, описана е в изпълнението на Проект №BG05SFOP001-2.001-0009:</p> <p>„Внедряване на принципа на споделените услуги в организацията и функционирането на централната администрация“ финансиран от Оперативна програма „Добро управление“, съфинансиран от Европейския съюз чрез Европейския социален фонд, разработен от екип на Световната банка с цел предоставяне на консултантска подкрепа на администрацията на Министерския съвет (наричан за краткост по-надолу в текста Проекта).</p> <p>Реализиране на икономии от мащаба чрез създаване на по-големи звена или по-мощни обеми на процесите с цел намаляване дублирането на функции и неефикасност, като се консолидират малките административни структури от административната система, които не могат да предоставят високо качество на услугите.</p> <p>От възможни три основни варианта на организационни модели за споделени услуги, а именно: (1) Разширяване на съществуващите дирекции за УЧР/ФСД/ИО при първостепенния разпоредител с бюджет, така че да включват звена за споделени по УЧР/ФСД/ИО услуги; (2) Създаване на една или повече нови дирекции в първостепенния разпоредител с бюджет, които да се състоят от звена за споделени УЧР/ФСД/ИО услуги; или (3) Създаване на ново юридическо лице (ВРБ) към министерството, чиято задача е предоставяне на споделени услуги за УЧР/ФСД/ИО.</p> <p>Затова предлагам да бъде преосмислено решението, да не бъде избран четвърти вариант, при който органът по</p>		
--	--	--	--

	<p>назначаване да бъде подпомаган от звена в други администрации без да бъде направена внимателна преценка за баланса между създаването на управленска и организационна среда, благоприятстващи модела на споделените услуги. Такъв вариант е приложим спрямо новосъздадени администрации, които нямат изградена информационна и комуникационна инфраструктура, тепърва ще пишат своята история, но не и спрямо структура, съществуваща успешно от 143 години, която неведнъж е сочена за пример.</p> <p>Неслучайно в Проекта е обърнато внимание, че има фази, през които следва да се премине, а именно: фаза на въвеждане на споделените услуги и консолидация в рамките на системата на министерството, последвана от фаза за предоставяне на споделени услуги за министерствата, където центърът за споделени услуги е институция на централната изпълнителна власт.</p> <p>Допълнителната консолидация на ниво централна изпълнителна власт може да последва едва след успешно първоначално приложение на избрания организационен модел. Въз основа на натрупания опит, на анализ, на извлечените поуки, доказано намаляване на общите разходи и тези за персонал, да се осъществи интеграция на базите данни на ведомствата, а не след лутания, залитания и експерименти.</p> <p>5. В ДВ, бр. 52 от 05.07.2022 г. е обнародван Закон за изменение и допълнение на Закона за държавния бюджет на Република България за 2022 г., в сила от 01.07.2022 г. с изключение на отделни разпоредби.</p> <p>С § 22 от преходните и заключителни разпоредби на закона е въведен мораториум върху извършването на промени в устройствените правилници на първостепенните разпоредители с бюджет до 31 август 2022 г. и приемането на Постановление от Министерския съвет преди тази дата ще бъде незаконосъобразно.</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Възприет е подход актът да влезе в сила от 1 септември 2022 г.</p>
aching3	<p>По проблема с процесуалното представителство на държавата по международни арбитражни производства С § 1 от Преходните и заключителни разпоредби (ПЗР) на Постановлението за създаване на Институт за стратегически анализи и прогнози и за приемане на Устройство правилник на Института за стратегически анализи и прогнози</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Визираните становища касаят законопроект, с който се изменя чл. 31 от ГПК. Тази разпоредба се отнася до представителството на държавата в контекста на вътрешни граждански дела пред българския държавен съд. Оттук предоставено е на преценката на Министерския съвет да определи функционално кое звено на изпълнителната власт ще осъществява процесуалното</p>

<p>(Постановлението) се предлагат незаконосъобразни и необосновани изменения и допълнения в Устройствения правилник на Министерството на финансите.</p> <p>С т. 19 на § 1 на ПЗР на Постановлението се отменя чл. 34 от Устройствения правилник на Министерството на финансите, с което на практика се закрива дирекция „Съдебна защита“ в Министерството на финансите. В § 4 от ПЗР на Постановлението процесуалното представителство на българската държава по международни арбитражни производства се прехвърля към Министерството на правосъдието.</p> <p>На първо място, предложението за прехвърляне на функцията на министъра на финансите по процесуалното представителство на държавата към друг орган на изпълнителната власт, е в противоречие със законови актове, а именно Гражданския процесуален кодекс и Кодекса на международното частно право, които актове са от по-висока степен в йерархията на нормативните актове. Съгласно чл. 15, ал. 3 от Закона за нормативните актове (ЗНА) и чл. 5, ал. 1 от АПК, ако постановление противоречи на нормативен акт от по-висока степен, прилага се по-високият по степен акт.</p> <p>Общото представителство на държавата е уредено от законодателя в чл. 31, ал. 1 от ГПК. Министерският съвет като централен колегиален орган на изпълнителната власт не притежава правомощия да определя друг процесуален представител на държавата по международни арбитражни дела. Съгласно чл. 6, т. 2 от ЗНА Министерският съвет може да урежда единствено неуредени от законите обществени отношения в областта на неговата изпълнителна и разпоредителна власт, какъвто очевидно не е настоящият случай, тъй като е уреден на законово ниво. Съгласно чл. 6, т. 1 от ЗНА Министерският съвет издава постановления и когато приема правилници. С правилник обаче Министерският съвет не може да възлага нови правомощия на членовете си, като „заобикаля“ уредбата на процесуалното представителство на държавата, закрепена от законодателя в норми от по-висок ранг.</p> <p>В т. 3 от доклада на вносителя е посочено, че преминаването на тази дейност е по целесъобразност, направена съобразно Споразумението за съвместно</p>		<p>представителство по арбитражни дела. Няма ограничение за това в Конституцията на Република България, в Закона за администрацията или в ГПК, като тази уредба може да бъде предмет на устройствен правилник на министерство по силата на чл. 7, ал. 1 от Закона за нормативните актове и чл. 42, ал. 4 от Закона за администрацията.</p>
---	--	--

	<p>управление на Република България в периода 2021-2025 г., обективираща правителствените цели и т. 1.6. от Решение № 892 на Министерския съвет от 2021 за предприемане на действия за подготовката на структурни и други промени в централната администрация на изпълнителната власт.</p> <p>Безспорно е, че нито споразумението за съвместно управление, нито решението на МС са нормативни актове и съответно не съдържат задължителни правила за поведение. Но след като доклада на вносителя реферира изрично към посочените управленски актове именно в тях следва да се потърсим мотивите за извършваната структурна промяна.</p> <p>На практика обаче прегледа на двата документа показва, че не се откриват никакви мотиви за прехвърлянето на дирекция „Съдебна защита“ от МФ към МП. От друга страна, с проекта на постановлението се предвижда прехвърляне не на цялата дирекция „Съдебна защита“, така както е записано в управленските актове, а само на част от дейността ѝ по процесуалното представителство на държавата по международните арбитражни производства. Нито в доклада, нито в предварителната оценка на въздействие е обяснено защо и как се е стигнало до промяната в управленското решение.</p> <p>Изводът е, че за предлаганото изменение не са посочени абсолютно никакви дефинирани проблеми или преследвани цели, както и липсват правно обосновани аргументи и мотиви. В последния абзац на т. 3 от доклада е прокламиран слоганът „ще се постигне оптимизиране на процесите на държавно управление в контекста на желанието за разширяване на обхвата на процесуалното представителство на държавата, провеждано от министъра на правосъдието“.</p> <p>Оптимизацията на процесите изисква извършване на предварителен анализ на проблемите за решаване, пред които е изправен вносителя на акта. Обсъжданият въпрос е Проблем 4 от частичната предварителна оценка на въздействие. И тук обаче не се откриват аргументи какви са проблемите или дефицитите при осъществяване на процесуалното представителство на държавата от министъра на финансите. В оценката на въздействие се преповтарят мотивите от доклада на вносителя, че</p>		
--	--	--	--

	<p>промяната е по целесъобразност и в изпълнение на управленските актове.</p> <p>Още по-интересно е с какво е мотивирано желанието на вносителя за разширяване на процесуалното представителство на министъра на правосъдието. Тъй като никъде в доклада и оценката на въздействие и в управленските актове, към които те реферират, не открихме мотивите на това желание, решихме да проверим дали не съдържа в становищата, постъпили по законопроект № 47-202-01-13 за изменение и допълнение на Гражданския процесуален кодекс, внесен на 08.03.2022 г. в Народното събрание. Със законопроекта се предвижда преминаване на функциите по процесуално представителство на държавата по вътрешни и международни дела и арбитражи от министъра на финансите към министъра на правосъдието. По законопроекта са постъпили становища от ВКС, проф. Ангел Калайджиев, проф. Пламен Киров, от мнозинството от членовете на Висшия адвокатски съвет и от професионални организации. Становищата изразяват отрицателно мнение за предлаганата промяна.</p> <p>Единственото становище, което подкрепя законопроекта е постъпило от адв. Ивайло Дерменджиев, в лично качество, а не като председател на Висшия адвокатски съвет. В него се посочва, че промяната е оправдана, тъй като международните арбитражи се регулират и все повече ще се регулират от правото на ЕС и Министерство на правосъдието има „ненадмината правна експертиза“ и „задълбочени познания в сферата на европейското материално и процесуално право“. Интересно е какво е имал предвид адв. Дерменджиев предвид официалната информация, че за 2021 г. Министерството на правосъдието е загубило 659 дела пред Съда по правата на човека в Страсбург, а до април на 2022 г. загубените дела са станали вече 744.</p> <p>В обобщение, проектът на акт е в явно противоречие с принципа за съразмерност, регламентиран в чл. 6 от АПК, който е общ принцип, чието прилагане е в пряка връзка с формулираната от закона цел. Съдържанието на принципа се свежда до изискване за съответствие между поставените цели, от една страна, и ефективното разпределяне на ресурсите, включително компетентността, от друга</p>		
--	---	--	--

	<p>страна, като условие за регулиране на определени обществени отношения.</p> <p>Конституционният съд в свое Решение № 13 от 13.10.2012 г. по к.д. № 6/2012 г. сочи следното: „Целта на закона е особено съществен негов елемент и трябва да бъде очертана ясно и точно, защото това има важно значение за логическото тълкуване на неясните норми от закона. Изискването за яснота на целта на оспорения закон е още по-завишено, тъй като въздигнатото като второ кумулативно условие за ограничаване на притежанията по чл. 1 от Протокол № 1 към КЗПЧОС е това да става „съгласно условията, предвидени в закона“. И според практиката на ЕСПЧ ефективна правна регулация може да се постигне само на базата на ясен закон, с предвидимо правно действие. Очертаването на точната цел на закона не е само въпрос на законодателна техника, а е гаранция за избягване на административния и съдебен произвол. Целта на оспорения закон, посочена в чл. 3, ал. 1, е особено важна за преценката на законосъобразността на административните актове по чл. 11, ал. 1 ЗОПДНПИ по повод съдебното им обжалване, защото несъответствието с целта на закона е една от предпоставките за незаконосъобразност на административните актове (чл. 146, т. 5 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК). Само при ясно регламентирана цел на закона съдът може да установи нейното спазване или превратното упражняване на власт от компетентния административен орган – Комисията по чл. 5, ал. 1 ЗОПДНПИ. Целта на закона е отправна точка и за преценката спазен ли е принципът за съразмерност по чл. 6 АПК, който е неразривно свързан с преследваната цел.“.</p>		
Perov	<ol style="list-style-type: none"> 1. Съгласно „Стандартите за провеждане на обществени консултации“ на Министерския съвет на Република България, Съвет за административна реформа, при определянето на продължителността на консултацията следва да бъде отчетено наличието на неработни дни и съответно периода за консултацията да бъде увеличен. 2. Настоящата обществена консултация е с дата на откриване 10.6.2022 г. и дата на приключване 10.7.2022 г. – неделя. 3. Съгласно чл. 60, ал. 5 от ГПК срокът, който се брои на дни, се изчислява от деня, следващ този, от който започва да 	Не се приема	Използва се Порталът за обществени консултации и интернет страницата на Министерството на финансите, които са на разположение денонощно в срока на обществените консултации. На разположение е и електронна поща, която е отворена и след посочения на портала срок, доколкото проектът на акт е подготвен за внасяне в Министерския съвет след първия работен ден, посочен в бележката.

	<p>изменяните разпоредби от устройствените правилници акт, се препятства задължителното обществено обсъждане по въпросите от изменения акт, което е нарушение на чл. 26, ал. 3 от ЗНА и нарушаване на принципа на правовата държава.</p> <p>С ПЗР на предложеното за ОО ПМС от два члена за създаване на нова административна структура и приемане на правилника ѝ, се правят мащабни промени в устройствения правилник министерство, както и на друго министерство, несвързани с предмета на дейност на новосъздадената структура, и така се ограничава правото на гражданите да изложат становище в рамките на обществените консултации – например включени са някакви арбитражни дела, които нямат връзка с този институт за стратегически анализи?! В тази си част например трябва да се пусне ново обществено обсъждане. Да не говорим и че няма и мотиви – това коалиционно споразумение, което е дадено като мотив в доклада (стр. 5, т. 3) е вече в историята, а партиите към момента не са подписали ново. А споменаването на коалиционното споразумение няма някаква „висша нормотворческа сила“ – каквото е записано в него не се разбира като висше административно благо без да бъде обяснено поне в доклада/мотивите. В доклада за тези арбитражи ясно е посочено и че Министерският съвет е инициирал промени в ГПК, които при елементарна справка, която съм сигурна, че служителите на финансовото ни министерство могат да направят и те, се разглеждат в момента в Народното събрание и дори са пуснати становища от редица адвокати и професори, които обсъждат именно арбитражните дела (т.е. МС трябва да изчака НС да се произнесе, иначе все едно изземва законодателната функция на Народното събрание.....).</p> <p>Освен мотивите за арбитражните промени липсват изцяло и мотиви за създаване на Института за анализи и прогнози – основната (и единствена) причина е посочена като липса на софтуер и служители. Както са посочили и други преди мен – това, че служителите на МФ работели само с Ексел говори за необходимост от обществена поръчка за обезпечаване с необходимия софтуер за дирекцията, а не за закриване на цялата</p>	<p>Не се приема</p> <p>Не се приема</p>	<p>Предоставено е на преценката на Министерския съвет да определи функционално кое звено на изпълнителната власт ще осъществява процесуалното представителство по арбитражни дела. Няма ограничение за това в Конституцията на Република България, в Закона за администрацията или в ГПК, като тази уредба може да бъде предмет на устройствен правилник на министерство по силата на чл. 7, ал. 1 от Закона за нормативните актове и чл. 42, ал. 4 от Закона за администрацията.</p> <p>Спецификата на осъществяваните дейности и изпълнявани задачи с приложение, което в много случаи надхвърля подпомагането на конкретен орган на изпълнителната власт при осъществяване на неговите правомощия, обосновава като подходящ подход създаване на обособена структура, която да се конструира в правно-организационната форма на институт по чл. 60 от Закона за администрацията. По този начин ще се осигури и гарантира неговата структурна и</p>
--	--	---	--

	<p>дирекция и създаването на друг институт, в който да се назначат същите, че и повече служители?! МФ да си пусне обществена поръчка за нужния софтуер и да открие бройки за служители, които да могат да работят с него или да си обучи служителите, ако са твърде некомпетентни да могат да се справят с него, въпреки че им плащаме всички с данъците си, а не да прави нов Институт за някакви неясни анализи и прогнози и да храним и него...</p> <p>На последно място – не е лошо да се създадат центрове за споделени услуги, но отново липсват мотиви за създаването и започването точно от администрацията, отговорна за бюджета и финансирането на цялата администрация. Сигурна съм, че логиката диктува да се започне от периферната администрация и постепенно да е стигне до най-важните министерства, за да се изчистят първоначалните хаотични и организационни проблеми. Не е аргументирано и защо е предвидено само едно-две министерства да споделят услуги....</p>		<p>организационна самостоятелност (независимост) и финансова обезпеченост като специализирана структура с водеща експертиза в областта на стратегическите анализи и прогнози.</p> <p>Няма нормативна или друга пречка за въвеждането на споделени услуги за отделни министерства, както е при Министерството на финансите.</p>
<p>ENCHEVA, ohljuf@abv.bg</p>	<p>1. Коментарът от 09 юли 2022 г. 08:18:29 ч. на Islilova само допълва това, че за насочеността на споделените услуги следва да са ориентирани само към структури на Министерския съвет, но не и към централната администрация. Затова и аз като тях принципно считам, че Министерството на финансите не трябва да попада в тази категория.</p> <p>2. В проекта на Устройствен правилник на Институт за стратегически анализи и прогнози (УПИСАП), прави впечатление следното: В чл. 9 е предвидено: „Административното, техническото и финансовото обслужване на Института за стратегически анализи и прогнози се осъществява от администрацията на Министерския съвет съгласно сключено споразумение между главния секретар на Министерския съвет и изпълнителния директор на института“. Предложения: а) да се прецизира понятието „техническо обслужване“, като се поясни дали в него се включват дейности по информационни и комуникационни технологии (ИКТ); б) за обезпечаване на дейностите по ИКТ за нуждите на института да се предвидят съответните текстове, освен ако не се приеме, че всички тези дейности ще се</p>	<p>Не се приема</p> <p>Приема се частично</p>	<p>Няма нормативна или друга пречка за въвеждането на споделени услуги за отделни министерства, както е при Министерството на финансите.</p> <p>Направена е редакция на чл. 9, с която коментиранияте дейности за споделени услуги са прецизирани.</p>

	<p>осъществяват по чл. 4, ал. 2, т. 6 от проекта на УПИСАП, чрез „договори с външни експерти“.</p> <p>Мотиви: Понятието „техническо обслужване“ е прекалено общо. Ако в него се влага смисъл на обслужване, свързано с информационни и комуникационни технологии (ИКТ) и се очаква такъв тип обслужване да се осъществява от МС, то следва да се има предвид, че нито в действащия Устройствен правилник на Министерския съвет и неговата администрация (УПМСНА) (виж чл. 64 и чл. 67), нито в проекта за негово поредно изменение е предвидено подобни дейности да се осъществяват – нито за нуждите на МСНА, нито като споделени услуги за други ведомства.</p> <p>Получава се следното: съгласно чл. 9 от проекта на УПИСАП се разчита, че „техническото“ обслужване на новия институт ще се осъществява от Министерския съвет, но ако под „техническо обслужване“ се имат предвид и ИКТ дейности, то такива на практика не са обезпечени, доколкото в УПМСНА не е предвидена такава функция.</p> <p>Споделени услуги по ИКТ дейности са предвидени за изпълнение от Изпълнителна агенция „Инфраструктура на електронното управление“ (ИАИЕУ), но само за нуждите на МС и МФ, съгласно § 5 от преходните и заключителни разпоредби на проекта на ПМС, което не обезпечава ИКТ обслужването на института!</p> <p>Относно понятието „споделени услуги“: то на първо място следва да се дефинира в закон. Като понятие, свързано със създаване на центрове за предоставяне на такива услуги, имащо отношение към държавната администрация, мястото за това е в Закона за администрацията. Предвид липсата на подобно легално понятие, следва да се обсъди сериозно възможността за предоставянето им по силата на подзаконови нормативни актове. В този смисъл позоваването на Коалиционното споразумение за съвместно управление на Република България в периода 2021 г. – 2025 г. и т. 1.14 от Решение № 892 на Министерския съвет от 2021 г. за предприемане на действия за подготовката на структурни и други промени в централната администрация на изпълнителната власт, не е достатъчно.</p>		
--	---	--	--

	<p>програми с цел осигуряване на ефективното им разходване;“ и „ 18. осигурява развитието, управлението и поддържането на Информационната система за управление и наблюдение (ИСУН) и на Системата за управление на националните инвестиции (СУНИ);“, са изцяло присъщи на общата администрация и по-специално на звената по информационно обслужване и технологии, съгласно чл. 7, ал. 1, т. 7 от Закона за администрацията. Подобни дейности са изпълнявани от „Информационни системи“, която с § 1, т. 18 от проекта на ПМС е предложена да бъде закрыта. Това са дейности по администриране и осигуряване техническото поддържане и функциониране на информационна инфраструктура, за които на стр. 4 от доклада на вносителя е записано, че трябва да преминат към Изпълнителна агенция „Инфраструктура на електронното управление“. Затова не може да се приеме за правилно една дирекция от общата администрация, която приоритетно изпълнява тези дейности да се закрые, а в същото време такива функции да се възлагат на нова дирекция и то от специализирана администрация, работеща с насоченост по координиране и комуникация с Европейската комисия на експертно равнище във връзка с изпълнението на програмите и инструментите, съфинансирани със средства от Европейския съюз.</p> <p>4. В § 5 от преходните и заключителни разпоредби на проекта на ПМС са описани промени в Устройствения правилник на ИАИЕУ. Към § 5 да се създадат нови точки относно изменение и допълнение на чл. 15 от УП на ИАИЕУ със следното съдържание:</p> <p>„ 1. Основният текст на чл. 15 става ал. 1. 2. В т. 23 и в т. 25 след думите „МЕУ“ се поставя запетая и се добавят думите „както и на администрацията на Министерския съвет и на Министерството на финансите“.</p> <p>4. Създава се алинея 2, със следния текст: „(2) Дирекция "Оперативно наблюдение и поддръжка на системи" може да изпълнява някои от дейностите по ал. 1 като споделени услуги по отношение на администрациите по ал. 1, т. 49 въз основа на споразумение, сключено между изпълнителния директор на</p>	<p>Приема се</p>	<p>присъщи за общата администрация на Министерство на финансите и предполагат хоризонтален поглед и тясно сътрудничество с всички институции, отговорни за управлението, контрола и наблюдението на средствата от ЕС.</p> <p>Отразено в проекта на постановление</p>
--	--	------------------	--

	<p>Агенцията и съответната администрация.“.</p> <p>Сегашните точки 1 и 2 от проекта стават съответно 3 и 5.</p> <p>Мотиви: Със закриването на дирекция „Информационни системи“ в МФ дейностите, свързани с изпълнение на изискванията за мрежовата и информационна сигурност (МИС) в МФ остават необезпечени. С проекта на ПМС е предвидено тези дейности да бъдат премахнати чрез съкращение, с презумпцията да бъдат предоставяни като споделена услуга от ИАИЕУ. В същото време, в т. 1 към § 5 от преходните и заключителни разпоредби на проекта на ПМС, с която се предвиждат изменения на чл. 15, т. 49 от УПИАИЕУ, не е предвидено ИАИЕУ да изпълнява и дейности по МИС за нуждите на МФ и МС като оказване на помощ на място при инциденти, свързани с мрежовата и информационната сигурност и общо осигуряване спазването на изискванията за МИС. Предложението по т. 4 за създаване на нова ал. 2 към чл. 15 е свързано с подхода, използван в чл. 9 от проекта на УПИСАП, както и с подхода, ползван в чл. 59, ал. 5 от УПМСНА (в сила от 1.03.2022 г.) и предложението по § 3, т. 2 от ППМС за създаване на нова ал. 2 към чл. 66 от УПМСНА.</p> <p>5. Обръщам особено внимание на това, че до момента в УПМСНА, нито в проекта за неговото изменение (§ 3) е предвидено в структурата на МС да има звено или поне служител по мрежова и информационна сигурност, с което се нарушават изискванията на чл. 3, ал. 2 от Наредбата за минималните изисквания за мрежова и информационна сигурност (НМИМИС) от администрация, която следва да е за пример, а от там и основни задължения на Закона за киберсигурност в редица аспекти, за което министърът на електронното управление е оправомощен да извършва проверки по чл. 36, ал. 1 от НМИМИС за съответствие с изискванията на глава втора от същата наредба (в която е и чл. 3, ал. 2) и да извършва проверки за съответствията на изискванията по чл. 12, т. 6 от Закона за киберсигурност, изключвайки ведомствата по чл. 5, т. 2 от същия закон, между които Министерския съвет не е.</p> <p>6. В § 24, за алинеи 1, 2, 4 и 5 следва да се предвиди разумен срок - поне 3-месечен -</p>	<p>Не се приема</p> <p>Приема се частично</p>	<p>Предложените промени са извън предмета и обхвата на предложения проект на постановление.</p> <p>Предвидено е длъжностните разписания на съответните административни структури да</p>
--	--	---	---

	<p>за уреждане на служебните и трудови правоотношения във връзка с преминаване на служителите към администрацията на Министерския съвет, Министерството на правосъдието, Института по публична администрация, Изпълнителната агенция „Инфраструктура на електронното управление“ и Министерството на финансите.</p> <p>Мотиви: Отлагателният срок е необходим за уреждане на дейността, ако между служителите, които следва да преминат в друга администрация, има такива, които напр. са материално-отговорни лица, на които трябва да бъде извършена инвентаризация за предаване и приемане на активи.</p> <p>7. По въпроса за липсата на софтуер, посочена в доклада на вносителя като основание за създаване на новата административна структура и на който е обърнато внимание в две от горните публикации, следва да се има предвид следното: Приложението Excel предлага богат набор от функции – финансови, информационни, логически, математически, статистически, други, дефинирани от самия потребител. Малко вероятно е служителите на Министерството на финансите да свеждат своята аналитична работа с извършване на количествени анализи. Твърдението за липсата на софтуер лесно може да бъде опровергано чрез инструмента за достъп до обществена информация.</p> <p>Въпросът обаче е дали новосъздаденият институт ще може да си осигури въпросния „липсващ“ софтуер, тъй като съгласно проекта на УПИСАП в структурата няма обща администрация – чл. 5, ал. 1, а само три специализирани дирекции. Това от една страна е нарушение на чл. 7 от Закона за администрацията (ЗАдм), а от друга е налице вътрешно противоречие, тъй като структурата формално трябва да изпълнява всички условия на чл. 5 и чл. 7 от ЗАдм. ВЪПРЕКИ това вносителят е използвал „възможността“ на закона по чл. 60, ал. 2 от ЗАдм, за да НЕ ПРИЛАГА разпоредбите на глава втора от същия закон (от чл. 4 до чл. 11 ЗАдм) за една толкова важна за него структура, натоварена с редица важни цели и задачи не само за публичната администрация, но и за държавата като цяло (видно от доклада), в която дори няма да работят</p>	<p>Приема се</p>	<p>се привеждат в съответствие с това постановление в едномесечен срок от влизането му в сила.</p> <p>Отразено в проекта на постановление</p>
--	---	------------------	---

	<p>държавни служители, назначавани след проведен конкурс.</p> <p>Ако е следвана логиката за изключване на общите правила относно устройството на администрацията съгласно ЗАдм, предвид това, че в новосъздаваната структура няма да има обща администрация, длъжностите нямат да се подчиняват в пълен обем на легалната дефиниция на понятието „длъжност в администрацията“, съгласно чл. 2 от Наредбата за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията, предлагам в чл. 5, ал. 1 от проекта, думата „специализирани“ да бъде заличена, тъй като за да функционира специализирана администрация, трябва да има обща, т.е. не е допустимо структурата да се създава на основание чл. 60 от ЗАдм, а следва да се приложи изцяло Закона за администрацията, в т.ч. и глава втора от него.</p> <p>8. В тази връзка следва да бъде обърнато сериозно внимание на чл. 9 от проекта на УПИСАП, в който е уредено, че административното, техническото и финансовото обслужване на Института се осъществява от администрацията на Министерския съвет съгласно сключено споразумение между главния секретар на Министерския съвет и изпълнителния директор на института. Следва да се отбележи, че съгласно § 5, т. 3 от преходните и заключителни разпоредби на проекта на ПМС, в Министерския съвет няма да бъдат извършвани дейности по техническо поддържане, в т.ч. и поддържане функционалността на информационни системи (с някои посочени изключения), нито ще бъдат извършвани дейности по поддръжка на цялостната инфраструктура, на компютърната и комуникационната техника, тъй като тези дейности са предвидени да бъдат извършвани за МС и за Министерството на финансите като споделени услуги от дирекция "Оперативно наблюдение и поддръжка на системи" към Изпълнителна агенция „Инфраструктура на електронното управление“. Така че след създаването, ще остане висящ въпроса относно техническото обслужване, което следва да се поеме от орган, който няма такава дейност.</p> <p>9. Остава неизяснен и въпроса за обслужването в областта на</p>	<p>Приема се</p> <p>Приема се</p>	<p>Направена е редакция на чл. 9 от проекта на устройствен правилник.</p> <p>Направена е редакция на чл. 9 от проекта на устройствен правилник.</p>
--	--	-----------------------------------	---

	<p>управлението на човешките ресурси, което съгласно чл. 4, ал. 2, т. 3 от проекта на УПИСАП е в прерогативите на изпълнителният директор. Административно обслужване обаче, не е равнозначно на управление на човешките ресурси, макар за служителите да е предвидено, че ще се назначават само по трудови правоотношения. От друга страна налагането на дисциплинарни наказания предполага и тяхното оспорване, респ. процесуална защита и процесуално представителство пред съдебни инстанции. Затова дейността по оказване на правна помощ също е останала извън обхвата на проекта, макар да се налага и заради това, че в чл. 4, ал. 2, т. 6 от проекта е предвидено сключване на договори с външни експерти, свързани с дейността на института.</p> <p>10. Наред с това, в проекта на УПИСАП има изцяло дублирани функции и компетентности с тези на Министерството на финансите. Затова следва да се прецизират текстовете на чл. 3, т. 4 и чл. 6, т. 2 от проекта на УПИСАП, съгласно който институтът/ дирекция „Микроикономически анализи и прогнози“ участва в съставянето и актуализирането на средносрочната бюджетна прогноза – правомощие, което по силата на чл. 23, т. 4 от Устройствения правилник на Министерството на финансите (УПМФ) е правомощие на дирекция "Държавни разходи" в МФ, което не е засегнато от измененията. С предвидените изменения дирекция „Икономическа и финансова политика“ (чл. 21 от действащия УПМФ) на практика се закрива и на нейно място се създава дирекция „Европейски въпроси и политики“ с изцяло нови функции. В тази връзка дейността по аналитичното обезпечаване на процеса по изготвянето и актуализирането на кредитния рейтинг на страната се прехвърля на Института (чл. 3, т. 9 от УПИСАП), но за дирекция „Държавен дълг“ в МФ (чл. 26, т. 15 от УПМФ) са запазени дейности по обезпечаване на договорните взаимоотношения с рейтингови агенции във връзка с присъжданите кредитни рейтинги на страната, което покрива и дейността по чл. 7, т. 6 от проекта на УПИСАП на дирекция „Макроикономически анализи и прогнози“ - „обезпечава процеса, свързан с посещения на рейтингови агенции във връзка с изготвянето и актуализирането</p>	<p>Приема се частично</p>	<p>Прецизиран е текста по чл. 3, т. 4 и по чл. 6, т. 2.</p> <p>Предложението за прецизиране на чл. 3, т. 9 е отхвърлено поради изменението на чл. 21 от УПМФ.</p> <p>Предложението за прецизиране на чл. 7, т. 6, не се приема, доколкото дейността не е дублираща поради следното:</p> <p>Проектът на УПИСАП не предвижда промяна на текущото разграничение на функциите в Министерството на финансите във връзка с отношенията с Агенциите за кредитен рейтинг (АКР). Разделението на звената, на такива, които обслужват анализаторите на АКР, до момента осъществявано от дирекция ИФП в МФ и на договорните отношения с АКР, обезпечавани от дирекция Държавен дълг, се налага от аналогичното разделение на функциите в самите агенции. С цел недопускане на конфликт на интереси действащото законодателство на Европейския съюз в областта на АКР (Регламент (ЕО) № 1060/2009 на Европейския Парламент и на Съвета от 16 септември 2009 година относно агенциите за кредитен рейтинг) задължава агенциите да отделят анализаторските си звена от тези, които поддържат търговските отношения с клиентите.</p>
--	---	---------------------------	---

	<p>на кредитния рейтинг на страната.“. Ако целта е да се създаде дирекция по посещенията, се извинявам за неразбирането.</p> <p>11. В чл. 7, т. 7 от проекта на УПИСАП да се изпишат пълните понятия за „КИП“, „ИФК“, тъй като абривиатурите не са общоизвестни.</p> <p>12. В чл. 4 от проекта на УПИСАП да се запише и алинея 1, тъй като липсва.</p> <p>13. Недоумение буди дейността на дирекция „Стратегически политики и анализи“ в частта по чл. 8, т. 3 от проекта на УПИСАП относно „изготвяне стратегически анализи по тематични направления, вкл. фискална политика, стопанска конюнктура, пазар на труда, здравеопазване и др.“. Това правомощие и на съветниците и експертите към политическия кабинет на министъра на икономиката и индустрията, на министъра на труда и социалната политика, на министъра на здравеопазването, конкретно записано в съответния устройствен правилник на всяко от изброените министерства. Затова предлагам да отпадне, или да се редактира.</p> <p>Тази структура от 7 човека, в т.ч. и директор, би надхвърлила всички човешки и експертни възможности по разработване на математически и статистически модели за оптимизиране на използваните ресурси, стратегически анализи, подпомагане на бюджетните организации в стратегическото планиране, в проследяването на изпълнението на реформи и инвестиции, не само финансирани с национални, но и с европейски средства.</p> <p>14. Проектът не е съобразен и с основните принципи на Закона за финансовото управление и контрол в публичния сектор, съгласно който ръководителите на организации отговарят за изграждането и функционирането на адекватни и ефективни системи за вътрешен контрол, чрез които се осъществява на практика финансовото управление и контрол в организацията, още повече, че е предвидено Институтът да е второстепенен разпоредител с бюджет по бюджета на Министерството на финансите. В тази връзка следва да се даде отговор по какви критерии ще се</p>	<p>Приема се</p> <p>Приема се</p> <p>Приема се принципно</p> <p>Приема се за сведение</p>	<p>Отразено в проекта на постановление.</p> <p>Отразено в проекта на постановление</p> <p>В чл. 8, т. 3 е направено допълнение – „стратегически финансови анализи“. Това, че подобни анализи се правят и от политическите кабинети на други министерства не е пречка ИСАП да разработва такива анализи, които не се дублират, но са в помощ на ресорните министерства, както и по тяхна молба.</p> <p>Назначаването ще се извърши по реда на трудовото законодателство.</p>
--	--	---	---

	извършва назначаването на ръководни позиции в Института, тъй като тези кадри трябва да имат солидна основа от базови умения за управленската отговорност.		
Наталия Киселова	<p>С проект на Закон за изменение и допълнение на Гражданския процесуален кодекс (ТПК), № 47-202-01-13, внесен в Народното събрание на 08.03.2022 г. от Министерския съвет, на вниманието на народните представители е предложена промяна в чл. 31, ал. 1 от ГПК, съгласно който по граждански дела, държавата се представлява от министъра на финансите, освен ако в закон е предвидено друго, като се предлага в бъдеще тази функция да се изпълнява от министъра на правосъдието. Същевременно с Преходните и заключителни разпоредби към законопроекта се предлага уредба във връзка с висящите съдебни дела пред съдилищата в страната и в производствата пред чужди юрисдикции, включително международните арбитражни, производства, по които министърът на финансите е представлявал държавата. По законопроекта са постъпили редица отрицателни становища, включително становища от проф. д-р Пламен Киров, проф. д-р Ангел Калайджиев, проф. д-р Благой Видин, Върховния касационен съд и членове на Висшия адвокатски съвет. Постъпило е и становище от адвокат д-р Ивайло Дерменджиев, председател на Висшия адвокатски съвет, представено в лично качество, в което се застъпва тезата, че процесуалният представител на държавата по международни арбитражни дела може да се определи с акт на Министерския съвет по целесъобразност.</p> <p>Към този момент законопроектът за изменение и допълнение на ГПК не е оттеглен от Министерския съвет.</p> <p>На 10 юни 2022 г. Министерството на финансите е публикувало на своята интернет страница и на Портала за обществени консултации проект на Постановление на Министерския съвет за създаване на Институт за стратегически анализи и прогнози и за приемане на Правилник за организацията и дейността на Института за стратегически анализи и прогнози. Като част от Преходните и заключителни разпоредби към проекта на посочения акт на Министерския съвет (§ 1 и § 4) се предвиждат промени в устройствените правилници на Министерството на финансите и на</p>	Не се приема	Търговският арбитраж – вътрешен или международен, съставлява алтернативен способ за разрешаване на правни спорове, който е независим и извън системата на държавното правосъдие. Международният търговски арбитраж съставлява недържавен, частноправен правораздавателен орган, чиято компетентност произтича от волята на страните. Арбитражното споразумение има процесуални последици, като извежда спора от обхвата на правораздавателната власт на държавните съдилища. Оттук правилата на общото гражданско съдопроизводство не са приложими относно арбитражните дела. Това е безспорно и утвърдено принципно положение в практиката по арбитражни дела с място на територията на България. Това се потвърждава от специалния източник Закон за международния търговски арбитраж, който е специален спрямо общия – ГПК. Според чл.24 от ЗМТА страните могат да се споразумеят за процедурата, която арбитражният съд трябва да спазва при водене на делото. При липса на споразумение арбитражният съд разглежда делото по начин, който смята за подходящ. Според чл.17, §1 от Правила на УНСИТРАЛ за международния арбитраж (редакция 2021г.) решаващият орган определя правилата, по които ще се развие производството при спазване на основополагащия принцип за равенство на страните. Според чл.5 от Правила на УНСИТРАЛ за международния арбитраж страните могат да определят по свой избор лице, което да ги представлява в производството, като няма изисквания за неговата квалификация или вписване в регистри на процесуални представители. Същото правило е приложимо и при уредбата в ЗМТА – за разлика от ГПК няма императивни правила за процесуалното представителство. Не може да бъде споделена тезата, че арбитражните дела съставляват граждански дела по смисъла на ГПК. Същите имат собствено определение като арбитражни. В широк смисъл те съставляват спор с международен елемент, но в международната арбитражна практика не се приравняват на производства пред държавен съд. Така според чл.24, ал.1 от Правилник на АС при БТПП, делото се разглежда в заседание, на което страните могат да участват лично или чрез надлежно овластени представители. Няма специални правила кои лица могат да представляват страната. Според чл.18 от Правилника на

<p>Министерството на правосъдието, с които функцията по осъществяване на представителство на държавата по международни арбитражни дела се възлага на администрацията на министъра на правосъдието. Според мотивите, изложени в проекта на доклад към проекта на постановление на Министерския съвет, ГПК не намира приложение за международните арбитражни дела, а представителството на държавата по тези дела е уредено в Устройствения правилник на Министерството на финансите, поради което по целесъобразност Министерският съвет може да възложи тази функция на администрацията на министъра на правосъдието. Според изложеното в проекта на доклада, възлагането на администрацията на министъра на правосъдието на функции по осъществяване на представителството на държавата по международни арбитражни дела ще доведе до промяна на процесуалния представител на държавата по тях и такъв в бъдеще ще стане министърът на правосъдието. Предложената промяна и застъпените в проекта на Доклад към проекта на Постановление на Министерския съвет мотиви са в противоречие със законовоопределената компетентност на Министерския съвет по издаване на актове в сферата на представителството на държавата по международни арбитражни дела и противоречат на разпоредбите от действащото законодателство, които определят кой е представителят на държавата по тази категория дела. Съображенията за посочения извод са следните:</p> <p>1. Относно компетентността на Министерския съвет</p> <p>Компетентността на Министерския съвет да издава актове е определена от делегацията на законодателя, дадена с чл. 6 и чл. 7 от Закона за нормативните актове (ЗНА) и чл. 20, ал. 4 и ал. 5 от Закона за администрацията (ЗА). На база на законовите текстове, уредба се съдържа и в чл. 8 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация (УПМСНА). Съгласно чл. 6 от ЗНА, Министерският съвет издава постановления, когато приема правилници, наредби или инструкции или когато урежда съобразно законите неуредени от тях обществени отношения в областта на неговата изпълнителна и разпоредителна дейност.</p>	<p>Международния арбитражен съд при МТК в Париж, страните могат да определят свободно кой да ги представлява. Изводите са: 1. Страните могат свободно да определят лице, което да ги представлява, което може да не бъде юрист или адвокат; 2. Няма специални изисквания за неговата квалификация или избор; 3. Правилата за представителството на ГПК са неприложими. Следователно държавата може да определи кой да осъществява представителство по арбитражни дела по целесъобразност и според преценката за организацията на дейността на нейните органи. Доводите за приложението на правото по националността на юридическото лице (Lex societatis) по смисъла на чл.56, ал.1 от КМЧП за уредбата на неговата правосубектност не водят до извода, че ГПК е приложим към представителството по арбитражни дела. Критериите за определяне на националността на юридическо лице – място на регистрация, седалище по устав или действително седалище, не са приложими за държавата като субект. Те се отнасят за субектите на частното право и отделни държавни органи. Държавата като юридическо лице има собствена правосубектност, определена според правилата на международното публично право. За нейните органи и представителство се прилага винаги право по нейната националност като Lex Auctoris, доколкото няма специална уредба в отделни международни договори. Следователно за представителството на българската държава по арбитражни дела е определяща уредбата във вътрешните ни източници, доколкото сравнителният анализ на релевантните международни източници няма специална уредба. Както бе посочено по-горе, приложими са правилата на ЗМТА, не на ГПК, към който акт ЗМТА напълно обосновано не отпраща. Оттук предоставено е на преценката на устройствените актове на Министерски съвет да определи функционално кое звено на изпълнителната власт ще осъществява процесуалното представителство по арбитражни дела. Няма ограничение за това в Конституцията на Република България, в Закон за администрацията или в ГПК, като тази уредба може да бъде предметно поставена в Устройствения правилник на министерство на финансите и в Устройствения правилник на Министерство на правосъдието по силата на чл.7, ал.1 от ЗНА и чл.42, ал.4 от Закон за администрацията.</p>
--	--

	<p>Съгласно чл. 7, ал. 1 от ЗНА, правилникът е нормативен акт, който се издава за прилагане на закон в неговата цялост, за организацията на държавни и местни органи или за вътрешния ред на тяхната дейност; наредбата е нормативен акт, който се издава за прилагане на отделни разпоредби или подразделения на нормативен акт от по-висока степен (чл. 7, ал. 2 ЗНА); инструкцията е нормативен акт, с който висшестоящ орган дава указания до подчинени нему органи относно прилагане на нормативен акт, който той е издал или чието изпълнение трябва да осигури (чл. 7, ал. 3 ЗНА).</p> <p>Съгласно чл. 20, ал. 4 от ЗА, въз основа и в изпълнение на законите Министерският съвет приема постановления, разпореждания и решения; с постановления Министерският съвет приема и правилници, и наредби.</p> <p>Съгласно чл. 20, ал. 5 от ЗА, Министерският съвет определя с постановление правомощията на министрите извън тези, определени със закон.</p> <p>Съгласно чл. 8, ал. 1 от УПМСНА, Министерският съвет решава въпросите от своята компетентност, като приема постановления, разпореждания и решения. Съгласно чл. 8, ал. 2 от УПМСНА, Министерският съвет с постановления приема правилници или наредби, или урежда обществени отношения, които не подлежат на законова уредба, съобразно компетентността му, установена от Конституцията и законите. Съгласно чл. 8, ал. 3 от УПМСНА, Министерският съвет приема решения или разпореждания по въпроси, които нямат нормативен характер.</p> <p>Видно от разпоредбите на ЗНА, ЗА и УПМСНА, актовете на Министерския съвет следва да бъдат издадени въз основа и в изпълнение на законите, като в случаите, в които дадени обществени отношения не подлежат на законова регламентация, Министерският съвет може да приема постановления, с които да уреди съобразно законите, неуредени от тях обществени отношения в областта на неговата изпълнителна и разпоредителна дейност, но само в рамките на компетентността му, установена от Конституцията и законите. Следователно, за да се приеме, че при действащата законова уредба Министерският съвет разполага с компетентност да уреди със свой акт</p>		
--	---	--	--

	<p>отношенията по осъществяване на процесуалното представителство на държавата по международни арбитражни дела, съобразно своята преценка по целесъобразност, като възложи тази функция на министъра на правосъдието, респективно Министерството на правосъдието, трябва да са налице най-общо следните две предпоставки:</p> <p>1) на първо място следва да се приеме, че въпросът за представителството на държавата по международни арбитражни дела не е уреден съгласно действащото законодателство и</p> <p>2) на второ място, съгласно компетентността на Министерския съвет, определена в Конституцията и законите, той следва да разполага с правомощието да уреди тези отношения със свой акт.</p> <p>2. По въпроса уредено ли е представителството на държавата по международни арбитражни дела, съгласно действащото законодателство</p> <p>Съгласно чл. 31, ал. 1 от ГПК, държавата се представлява по граждански дела от министъра на финансите, освен когато в закон е предвидено друго .</p> <p>Международните арбитражни дела, по които българската държава е страна, могат да бъдат търговски или инвестиционни арбитражи. Международните търговски арбитражи са вид граждански дела с международен елемент, при които страните са се съгласили спорът между тях да се разреши от избран от тях недържавен орган - ad hoc арбитражен трибунал или институционален арбитраж. Международните инвестиционни арбитражи също имат характера на граждански дела, защото по своята същност те са дела за неправомерно увреждане (деликт) на инвеститора от държавата-домакин. Правилата, които дефинират съставите на тези деликти, както и техните последици, са установени в двустранни и многостранни договори за защита на чуждестранните инвестиции, които са част от българското право .</p> <p>Националният законодател в лицето на Народното събрание не е предвидил специална уредба по въпроса за представителството на държавата по международни търговски и инвестиционни арбитражи. Същевременно основен принцип в международното (частно и публично) право е, че представителството на едно юридическо лице се определя от неговото</p>		
--	---	--	--

<p>национално право, съответно че държавата се представлява от този неин орган, който съгласно вътрешното ѝ право има представителни функции в съответната сфера. Приложението на този принцип означава, че лицата или субектите, които представляват юридическото лице или държавата по националното право във вътрешните отношения, я представляват и в отношенията с международен елемент. Както вече беше посочено, международните търговски и инвестиционни арбитражи, по които държавата е страна, представляват спорове, свързани с граждански отношения на договорно и деликтно основание. Поради това приложение в настоящия случай имат разпоредбите на Глава пета, Раздел II „Правно положение на юридическите лица, непсонифицираните образувания и държавата“ от Кодекса на международното частно право (КМЧП), включващ разпоредбите на чл. чл. 56 - 60 от Кодекса . Съгласно чл. 56, ал. 1, във вр. с чл. 58, т. 5 от КМЧП, представителството на юридическите лица се определя от правото на държавата, в която те са регистрирани. На основание чл. 60 от КМЧП, посоченото правило е приложимо и по отношение на частноправните отношения е международен елемент, страна по които е държава. Това правило на КМЧП се отнася както за материалноправното, така и за процесуалното представителство на държавата. Аналогично, преди завеждане на дело пред национален съд, насрещните на държавата страни се обръщат към министъра на финансите за доброволно уреждане на спорни граждански правоотношения (освен в предвидените от закона изключения), тъй като той би бил и процесуалният представител на държавата в един бъдещ съдебен процес. Следователно, съгласно преценката на законодателя, отразена в действащата правна уредба, да не определя различен държавен орган за представителство по международни арбитражни дела, представителят на държавата по тези дела е органът, който я представлява по гражданските дела пред националните съдилища. Това понастоящем е министърът на финансите, на основание съответните разпоредби от КМЧП и чл. 31, ал. 1 от ГПК. Този подход на законодателя е напълно логичен и</p>		
--	--	--

	<p>последователен. Така както за юридическите лица, учредени по българското законодателство, Народното събрание не е определило те да имат различни законни представители по делата пред националните съдилища и по международни арбитражи, по същия начин е уреден въпросът и с представителството на държавата по дела, били те пред национален съд или пред международен арбитраж. За разлика от уредбата при юридическите лица - търговци, при които представителството по закон е уредено общо в Търговския закон, особеният характер на държавата като субект на правото е причината нейното представителство по закон да е уредено в множество разпоредби на действащото законодателство както в Конституцията, така и в законите (материални и процесуални), в зависимост от предмета на съответните отношения и преценката на законодателя.</p> <p>3. Разполага ли Министерския! съвет с компетентност да уреди със свой акт отношенията по осъществяване на процесуалното представителство на държавата по международни арбитражни дела съобразно своя преценка по целесъобразност</p> <p>Актовете на Министерския съвет следва да бъдат издадени въз основа и в изпълнение на законите (чл. 114 от Конституцията на Република България), като в случаите, в които дадени обществени отношения не подлежат на законова регламентация, Министерският съвет може да приема постановления, с които да уреди съобразно законите неуредени от тях обществени отношения в областта на неговата изпълнителна и разпоредителна дейност, но само в рамките на компетентността му, установена от Конституцията и законите (аргумент от чл. 6, т. 2 от ЗНА). Във връзка с изложеното, въпросът разполага ли Министерският съвет с компетентност да приема актове, с които да уреди отношенията по осъществяване на процесуалното представителство на държавата по международни арбитражни дела, съобразно своята преценка по целесъобразност, има следните аспекти:</p> <p>3.1. Подлежи ли на законова регламентация въпросът за осъществяването на процесуалното представителство на държавата по международни арбитражни дела?</p> <p>Процесуалното представителство на държавата по международни арбитражни</p>		
--	---	--	--

	<p>дела не само подлежи на законова регламентация, а и както беше посочено понастоящем е регламентиран, доколкото Народното събрание не е определило различен процесуален представител на държавата по тези дела, поради което такъв е министърът на финансите на осн. чл. 60 от КМЧП, във вр. с чл. 56, ал. 1, във вр. с чл. 58, т. 5 от КМЧП, във връзка с чл. 31, ал. 1 от ГПК. Като текста на чл. 31, ал. 1 от ГПК, недвусмислено постановява, че въпросът за представителството на държавата по дела подлежи изключително на регламентация в закон. Обстоятелството, че ГПК урежда производствата пред националните съдилища не е аргумент в посока, че за производствата пред арбитражни трибунали Народното събрание не е компетентно да определя процесуалния представител на държавата, а това следва да направи Министерският съвет. Конституцията не съдържа правило, което да ограничава законодателната компетентност на Народното събрание в тази хипотеза, следователно единствено негова (на Народното събрание) е преценката как да уреди представителството на държавата по тези дела, включително относно държавния орган, който да го осъществява. В тази връзка изцяло в преценката на Народното събрание е да определи със закон друг държавен орган, различен от министър, да осъществява представителството на държавата по дела.</p> <p>3.2. Включва ли компетентността на Министерския съвет, установена от Конституцията и законите, правомощие да приема актове, с които да уреди отношенията по осъществяване на процесуалното представителство на държавата по международни арбитражни дела, съобразно своята преценка по целесъобразност?</p> <p>Компетентността на Министерския съвет, определена в чл. 105 и чл. 106 от Конституцията на Република България и в чл. 20 от ЗА, не включва правомощия по осъществяване на процесуалното представителство на държавата по дела, включително по международни арбитражни дела, както и правомощия за приемане на първична уредба на отношенията по осъществяване на процесуалното представителство на държавата по дела, включително международни арбитражни дела, съобразно своята преценка по</p>		
--	---	--	--

	<p>целесъобразност. Такава компетентност не е дадена на Министерския съвет н в специален закон.</p> <p>Обстоятелството, че съгласно чл. 31, ал. 1 от ГПК, един от членовете на Министерския съвет, а именно министърът на финансите, е определен за процесуален представител на държавата по дела, освен в предвидените от закона изключения, не е основание да се счита, че самият Министерски съвет като колективен централен орган на изпълнителната власт разполага с правомощието да приема актове, с които да урежда отношенията по осъществяване на процесуалното представителство на държавата по отделни категории дела, включително по международни арбитражни дела, извън правомощието му да определи организацията на работа в рамките на Министерството на финансите във връзка с тази функция, чрез Устройствен правилник. Още по-малко може да се обосновава, че Министерският съвет, без Конституцията или закон да са му дали това правомощие, може да определя кой да бъде процесуалният представител на държавата по международни арбитражни дела. Министрите като еднолични централни органи на изпълнителната власт са отделни държавни органи от Министерския съвет като колегиален орган на изпълнителната власт и предоставените им със закон правомощия са отделни от правомощията на Министерския съвет.</p> <p>Тук следва да се подчертае, че изложеното в Доклада към проекта на Постановление на Министерския съвет, че уредбата на процесуалното представителство на държавата по международни арбитражни дела се съдържа в Устройствения правилник на Министерството на финансите и поради това по целесъобразност Министерският съвет може да възложи този вид представителство на министъра на правосъдието, не съответства на действащото законодателство. Както беше посочено по-горе, представителят на държавата по международни арбитражни дела е уреден на законово ниво по силата на разпоредби от КМЧП и чл. 31, ал. 1 от ГПК и промяна може да бъде направена само от Народното събрание със закон (изменение в ГПК). Съдържащата се в Устройствения правилник на Министерството на финансите уредба на функциите на</p>		
--	--	--	--

	<p>специализираната администрация на министъра на финансите и по-специално на дирекция „Съдебна защита“ в Министерството има само (подзаконов) вторичен организационен характер. Чрез тази уредба се обезпечават на подзаконово ниво организацията на осъществяване на правомощието на министъра на финансите да представлява държавата по международни арбитражни дела. Уредбата на съответните функции на дирекция „Съдебна защита“ в Министерството на финансите има единствено вътрешноорганизационен характер и дори без нейното съществуване, процесуалното представителство на държавата по международни арбитражни дела следва да се осъществява от министъра на финансите, на когото това е възложил законодателят .</p> <p>В този смисъл, предложената с проекта на Постановление на Министерския съвет промяна във функциите на администрацията на министъра на финансите и на министъра на правосъдието не само няма да доведе до промяна на представителя на държавата по международни арбитражни дела, а ще доведе до лишаване на законово определения представител на държавата в лицето на министъра на финансите от специализирана администрация, която да го подпомага.</p> <p>4. Допълнителни съображения за противоречие с целта на закона</p> <p>Предлаганото разбиране с представената на обсъждане промяна, че е целесъобразно Министерският съвет да възложи дейността по осъществяване на процесуалното представителство на държавата по международни арбитражни дела на министъра на правосъдието / Министерството на правосъдието е в противоречие с разума и целта както на чл. 31, ал. I от ГПК, така и на международните договори, по които България е страна.</p> <p>Причината в миналото законодателят да определи министъра на финансите за процесуален представител на държавата е финансовият ефект, който резултатът по делата има за публичните финанси. Въпреки този последователен подход на законодателя през арбитражни дела, при които размерът на исковите претенции е винаги значителен и надхвърлящ в пъти размерите по делата пред националните съдилища, Министерският съвет може да определи друг представител на</p>		
--	---	--	--

<p>държавата, въпреки огромния материален интерес по тях.</p> <p>Голяма част от двустранните и многостранни договори за защита на чуждестранните инвестиции предвиждат, че споровете между инвеститор и държава- домакин за нарушаването им могат, по избор на инвеститора, да бъдат отнесени пред националните съдилища на държавата-домакин на инвестицията или пред международен арбитражен трибунал . В случай, че министърът на правосъдието бъде определен (чрез подзаконов акт) за представител на държавата по международни арбитражни дела, би се оказало, че ако инвеститор реши да отнесе спора пред българските съдилища, представителят на държавата по делото ще бъде министърът на финансите, на основание чл. 31, ал. 1 от ГПК, а в случай че спорът бъде отнесен пред международен арбитражен трибунал - представителят на държавата ще бъде министърът на правосъдието. Подобен подход на уредба е очевидно непоследователен и нецелесъобразен.</p> <p>В обобщение на изложеното по-горе, съгласно определената му в Конституцията и в законите компетентност, Министерският съвет не разполага с правомощия да уреди със свои актове отношенията по осъществяване на процесуалното представителство на държавата по международни арбитражни дела, съобразно своята преценка по целесъобразност. Съгласно Конституцията, компетентният държавен орган, който приема уредбата по тези въпроси е Народното събрание и единствено то може да ги преуреди със закон. Без промяна на закона, определящ процесуалния представител на държавата по принцип и от там по международни арбитражни дела, не е налице необходимост от промяна в устройствените правилници на Министерството на финансите и на Министерството на правосъдието. Поради това нищо не налага функцията по осъществяване на процесуалното представителство на държавата по международни арбитражни дела да се прехвърля в друго ведомство, а следва да се запази като функция на Министерството на финансите.</p>		
--	--	--